Nr. 216 Piątek, 21 Września 1883. Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za IV ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc październik w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z *Przewodnikiem* za IV ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc październik w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość powrócił dnia 19 września o południu, wraz z J. K. M. Królem Hiszpanii, z Bruck n. L. do Wiednia.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela Aleksandra Pająka nauczycielem kierującym, tudzież Franciszka Drebszaka i Karola Drozdowskiego nauczycielami przy szkołach ludowych w Krakowie.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela Piotra Litarowicza w Równem rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Równem, nauczyciela szkoły w Sznyrowie Stanisława Prevot rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Dubiu, a nauczycielkę Kamilę Wasylewską w Wadowicach rzeczywistą nauczycielką szkoły etatowej dziewcząt w Wadowicach.

Reskryptem z dnia 22 czerwca 1883 r. l. 16.380 udzieliło Wys. c. k. Ministerstwo handlu i król. węgierskie Ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu Edmundowi Schmeji, fabrykantowi maszyn w Białej, wyłącznego przywileju na przeciąg jednego roku na młyn do wytwarzania wszelkich mącznych wyrobów (*Universalmühle*). Opis przywileju, o którego utrzymanie w tajemnicy proszono, przechowanym jest w c. k. archiwum przywilejów.

Co się do powszechnej podaje wiadomości.

We Lwowie, dnia 10 września 1883.

Stefan Wiśniowski, autoryzowany geometra cywilny z siedzibą urzędową w Jaśle, złożył na dniu 6 sierpnia b. r. przepisaną przysięgę.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 11 września 1883.

Dnia 10 września 1883 r. wydana i rozesłana została z ekonomatu c. k. Namiestnictwa we Lwowie część XXII dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych.

Część ta zawiera:
Nr. 63. Ustawę budowniczą dla król. głównego miasta Krakowa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 września.

Kwestye aliansów nie przestają ani na chwilę zajmować dziennikarstwa europejskiego. Przedewszystkiem zwracają na siebie uwagę artykuły niektórych organów francuskich, które w ostatnich czasach poruszyły pytanie, do którego z rozmaitych sojuszów, o których mowa, należy Turcya, jakie stanowisko zajmie ona w razie zawikłań; do jakiej kategoryi aliantów zaliczyć ją wypada; czy stanowisko jej w jakiemkolwiek przymierzu może być pierwszorzędne, czy drugo- lub trzeciorzędne tylko? Jeden z dzienników angielskich, donosząc przed kilku dniami o posłuchaniu, jakie niedawno temu ambasador niemiecki miał u sułtana, i o kategorycznem zapewnieniu ze strony tego ostatniego, iż skłania się zupełnie do polityki księcia Bismarcka, dał powód organom francuskim do oświadczenia, że afirmacya ta sułtana była dla głębszych polityków zgoła zbyteczną, aby jasno zdać sobie sprawę z usposobień muzułmańskiego monarchy; zbyt bowiem dobrze tkwią jeszcze w pamięci tryumfy polityki niemieckiej, jakie ona odniosła w Konstantynopolu przed dwoma laty. Wpływ Niemiec, już wówczas ujawniony w sposób niewątpliwy, przeważny i niemal wszechwładny, nie ustał ani na chwilę i wytwarzał aż do dnia dzisiejszego najlepsze stosunki pomiędzy Wysoką Portą a gabinetem berlińskim. Dlatego też pogłoska obiegająca od pewnego czasu w niektórych dziennikach o domniemanem zbliżeniu się pomiędzy Rossyą a Turcyą, nie mogła mieć racyonalnej podstawy. Zdaniem organów francuskich, niepodobna przypuścić, aby książę Bismarck pominął Turcyę w swoich rachubach. Mocarstwo, posiadające dotąd armię dość silną i bitną, mocarstwo zajmujące jedno z najważniejszych stanowisk strategicznych, nie mogło pozostać po za obrębem kombinacyj politycznych wielkiego kanclerza.

Aż nadto dobrze wiadomem jest w Berlinie, że Turcya sprzymierzona z Rossyą — pomimo całej nienaturalności podobnego przymierza — mogłaby wytworzyć wraz z bałkańskimi Słowianami siłę groźną, która w danej chwili szkodliwie oddziałaćby mogła na wspólne interesa sprzymierzonych mocarstw środkowej Europy. Ztąd *Journal des Débats* wyprowadza wniosek, że pomiędzy mocarstwami temi a Turcyą istnieje już od dawna porozumienie, stanowiące dziś oś główną, około której obracają się sprawy wschodnie, według stale obmyślanego kierunku. Kierunek ten, pisze przytoczony organ w jednym ze swych kierujących artykułów, nie jest wcale anormalnym; wpływ Austryi — a pośrednio i Niemiec — jaki uczuwać się daje na Wschodzie, jest najnaturalniejszym wynikiem obecnego stanu rzeczy, rodzajem pokojowego protektoratu, opartego na rozwoju stosunków ekonomicznych, nieposiadających wcale zaborczego i wojowniczego charakteru. Tak też rozumieją go państwa wschodnio-południowe mniejsze, szukające w Wiedniu opieki i przymierza. Wiedzą one, że Austrya nie zagraża ich niepodległości, że stawia się tylko jako uprawniona protektorka chrześcian na Wschodzie. Takie tendencye i zamiary przychylne i pokojowe nie mogą przerażać Turcyi, która wie z doświadczenia, że misyi podobnej nikt inny nie spełniałby z równą bezinteresownością. Porozumienie jej zatem tak z Austryą jak z Niemcami nie może być nigdy zrównoważonem i zastąpionem sojuszem z Rossyą. Nie ulega wątpliwości, że Rossya nie może zaprzeć się swej tradycyjnej polityki względem Turcyi, polityki, która wessała w krew i ciało jej narodowej i politycznej egzystencyi. Wiedzą o tem dobrze w Turcyi tak w najbliższych sferach sułtana, jak i w szerszych kołach, zajmujących się sprawami publicznemi. Świadczą o tem nawet dzienniki konstantynopolitańskie, które w rozmaitych okolicznościach wypowiadały to otwarcie. A jeśli tak jest w sprawach europejskich, to o ileż silniej jeszcze w sprawach tureckich w Azyi, szala sympatyj W. Porty prze-

---

4)

O NOWOCZESNEJ OPERZE
I ZNACZENIU RYSZARDA WAGNERA

(Ciąg dalszy.)

Przechodzę teraz do Ryszarda Wagnera.

Stanowisko, jakie mąż ten zajął między kompozytorami naszego wieku, jest zupełnie wyjątkowe. Jest on istotnym i całkiem zasadniczym nowatorem w dziejach muzyki, apostołem idei przedtem nieznanych. Usiłuje on przeprowadzić nie pewną tylko zmianę lub modyfikacyę w kompozycyi operowej, lecz reformę z gruntu; chce dzieło muzykalno-dramatyczne na całkiem nowych oprzeć zasadach. Dzieło artystyczne, które Wagner propaguje, i którego zasady w operach swych stara się przeprowadzić, jego *Kunstwerk der Zukunft*, jest czemś zupełnie od właściwych oper różnem. Wagner, który nietylko jako kompozytor i poeta, lecz zarazem jako publicysta się wsławił, starał się nowe zasady dzieł muzykalno-dramatycznych tak praktycznie w swych pracach artystycznych przeprowadzić, jakoteż w swych pismach estetycznych zdobyć im teoretyczne uprawnienie.

Idee kierujące Wagnera są wyrażone głównie w następujących jego pracach: *Das Kunstwerk der Zukunft, Oper und Drama* i *Mittheilung an meine Freunde*, jakoteż w kilku mniejszych artykułach i broszurach. Zapoznanie się dokładniejsze z temi pismami jest nietylko dla zrozumienia indywidualności Wagnera, lecz nawet dla pojęcia dokładnego jego kompozycyi niezbędne.

Spróbuję w krótkości streścić zasady, które nam Wagner podaje. Przedewszystkiem spotykamy u Wagnera bezwzględne potępienie opery takiej, jak ją dotychczas pojmowano. Taka opera jest aglomeratem pojedyńczych luźnych śpiewów bez budowy jednolitej, a temsamem bez wyższej artystycznej wartości. Natomiast sądzi Wagner, że połączenie dramatu z muzyką nietylko jest uprawnionem, lecz zarazem, że to połączenie, odpowiednio przeprowadzone, stworzyć może dzieło najwyższej artystycznej wartości, dzieło sztuki *par excellence*. Do tego jednak jest koniecznem, by złączenie elementów składowych opery nie było dowolnem i przypadkowem, lecz by takowe zlały się w jedną organiczną całość. Opera polega na współdziałaniu muzyki, poezyi i sztuki mimicznej, którą Wagner w dość dziwaczny sposób za identyczną ze sztuką tańca uważa. Zlanie w jedną całość harmonijną tych trzech sztuk to jest ideał, do którego dążyć należy, a tego rodzaju dzieło sztuki jest, w skutek współdziałania trzech rozmaitych sił artystycznych, szczytem najwyższym, do którego artystyczna twórczość człowieka wzbić się może.

Do osiągnięcia tego ideału dążył Wagner w swoich dramatyczno-muzykalnych utworach: w dawniejszych, jak sam przyznaje, bezwiednie, instynktowo, w najnowszych z zupełną samowiedzą. Według zdania jego admiratorów, udało mu się istotnie dopiąć w ostatnich pracach szczytu doskonałości i stworzyć ów ideał artystycznego dzieła, który mistrz sam dziełem przyszłości nazywał.

Przeprowadzenie zasadniczej idei zupełnej harmonii między muzyką a dramatem wyobraża sobie Wagner w następujący sposób. Przywiązuje on przedewszystkiem niezrównie wyższą wagę, aniżeli inni kompozytorowie do tekstu. Dramat sam w sobie, jako poezya, musi być doskonałym i powinien tak formą jak treścią nadawać się do zlania z muzyką. Strona muzykalna musi tak w wokalnej, jakoteż instrumentalnej części odpowiadać dramatycznej akcyi, być wiernem oddaniem w mowie tonow tego, co wyraża poezya dramatu. To pociąga za sobą, że tylko te efekta muzykalne są dopuszczone, które w dramatycznej części uzasadnienie znajdują i naodwrót, tak piętno całego dramatu, jakoteż pojedyncze punkta tegoż, każdy akt przedsięwzięty, każde zdanie, przez kśtórąkolwiek z osób dramatu wypowiedziane, musi znaleźć w muzyce odpowiednie odzwierciedlenie. Tylko wtedy muzyka jest istotnie dramatyczną. Oczywista, że te zasady musiały za sobą pociągnąć zupełnie odmienną budowę całej kompozycyi muzykalnej, aniżeli w operach innych kompozytorów. Najdawniejsza opera Wagnera, *Rienzi*, jest jeszcze tworzona podług zwyczajnych, dawnych tradycyj. W późniejszych natomiast pracach, coraz bardziej oddala się Wagner od utartych reguł operowej kompozycyi. Z coraz większą konsekwencyą przeprowadza w budowie części muzykalnej podział tego rodzaju, jaki dramatyczna akcya z sobą przynosi, t. j. podział jedynie na akta i sceny, a porzuca podział na pojedyncze oddzielne ustępy muzykalne, jak aryę, duety, chóry, finale etc. Z odmiennym podziałem kompozycyi idzie niezbędnie w parze inny charakter muzyki, aniżeli w operach dotychczasowych. W muzyce wokalnej bywa u innych kompozytorów w ogólności zachowany charakter pieśni ludowej, t. j. zamkniętych w sobie jedno- lub wielogłosowych aryj, które cechuje pewna oddzielna melodya o pewnym charakterze, rytmie odrębnym. W kompozycyach Wagnera nie ma miejsca dla tego rodzaju właściwych aryj; są one bezwzględnie wykluczone i uznane za dowolność, zostającą w sprzeczności z akcyą dramatyczną. Podobnie jak akcya jest ciągłą, podobnie też muzyka jest ciągłą — nieprzerywaną. Podobnie jak myśli, wypowiadane w dramacie, jedne z drugich się wysnuwają, podobnie też myśli muzykalne, które mają być wiernem odbiciem poezyi, nie urywają się, lecz łączą w jedną nieprzerwaną całość. Arya oddzielna, czy to w formie pieśni jedno lub kilkogłosowej, czy w formie śpiewu choralnego, jest tylko całkiem wyjątkowo dopuszczona tam, gdzie akcya dramatyczna jej wymaga, t. j. gdzie w dramacie przychodzi zamiast rozmowy śpiew. W ten sposób dramatycznie jest uprawnioną pieśń prządek i ballada w *Fliegende Holländer*, pieśń Siegfrieda lub chór drużyny w *Götterdämmerung*. W miejsce aryi, wprowadza Wagner zasadę t. zw. melodyi nieprzerwanej.

Na tem polega odrębny i tylko Wagnerowi właściwy styl muzykalny, który szczególnie w ostatnich jego operach w sposób najbardziej konsekwentny został przeprowadzony. Melodyę ciągłą uważa Wagner jako jedynie dramatyczną jako przeniesienie dramatu w mowę tonów. Jeżeli się chce poznać, jak Wagner pojmuje melodyę nieprzerwaną, należy dokładnie zbadać muzykalną budowę oper, stanowiących cyklus *Nibelungów*. Tam Wagner jest najwierniejszy swoim zasadom. Melodya absolutna polega na zupełnie równorzędnem współdziałaniu muzyki wokalnej i instrumentalnej. Zamiast recitatiwów i aryj, wprowadzony jest rodzaj deklamacyi, bez wszelkiej odrębnym rytmem odznaczającej się melodyi. Ten rodzaj śpiewu ma być wiernem oddaniem uczuć, które w słowach wypowiedzianych przez osoby dramatu są wyrażone. Zadanie orkiestry jest nierównie dalej idące, aniżeli u innych kompozytorów. Instrumentalna muzyka ma nietylko uwydatnić cały charakter samego dramatu, lecz zarazem oddać nastrój właściwy poszczególnych sytuacyj dramatycznych, podnieść wybitniejsze uczucia i myśli akcyą kierujące

chyla się na stronę mocarstw środkowo-europejskich. W Azyi tylko jedna Rossya może być groźną dla Turcyi, Rossya, która włada już Karsem i Ardahanem, o krok tylko oddaloną jest od Erzerum, a chciwie spoglądając na Stambuł i na resztę dzierżaw tureckich w Europie, sięga również po panowanie nad Turcyą azyatycką. Wobec takiego stanu rzeczy — kończy wywody swoje *Journal des Débats*—niepodobna wątpić o rzeczywistych sympatyach Turcyi, a proste zestawienie faktów wystarcza, by pogłoskom o zbliżeniu się Turcyi z Rossyą odmówić wszelkiej realnej podstawy.

SPRAWY MONARCHII

Na najbliższem posiedzeniu sejmu kraińskiego, które się odbędzie w poniedziałek 24 b. m., wydział krajowy przedłoży wniosek o zmianę krajowej ordynacyi wyborczej, według którego prawo wyborcze do sejmu ma być przyznane tym wszystkim, którzy płacą rocznie 5 złr. podatku, bez względu na ciała wyborcze w różnych miastach i miejscowościach. Wniosek żąda dalej, aby każda uprawniona do wyboru miejscowość w kuryi miast i miasteczek, była zarazem, jak to się dzieje przy wyborach do Rady państwa, miejscem wyborczem, wreszcie, aby w kuryi większych posiadłości wykonywały prawo wyborcze za pośrednictwem swych prawnych reprezentantów takie korporacye, którym w ogóle przysługuje prawo głosu. Wniosek ten ma w sejmie kraińskim zapewnioną potrzebną w takim razie większość, nie ulega też wątpliwości, że zostanie przyjęty, pomimo opozycyi frakcyi liberalnej, która już poprzednio oświadczyła przez usta posła Deschmanna, że przeciwną jest wszelkim zmianom ordynacyi wyborczej.

Sejm karyncki przyjął przedwczoraj sprawozdanie wydziału krajowego o poręce kraju za bezprocentowe zaliczki państwowe, udzielone roku zeszłego gminom nawiedzonym powodziami Prezydent rządu krajowego dał szczegółowe wyjaśnienie o akcyi, skierowanej ku niesieniu pomocy, wyrażając zarazem komisyi, która zajmowała się rozdzieleniem sum zebranych w ilości 409 902 złr. i wydziałowi krajowemu za jego skuteczną pracę gorące podziękowanie. Ks. biskup Funder wyraził prezydentowi rządu krajowego, z powodu jego oględnej i energicznej interwencyi w czasie wielkiej klęski krajowej najżywsze podziękowanie kraju.

— Rzeczą jest już postanowioną, pisze *Presse*, że przepisy wykonawcze, odnoszące się do nowej ustawy przemysłowej, zostaną ogłoszone na dniu 29 września, w którym, jak wiadomo, nabiera mocy obowiązującej rzeczona ustawa. Co się tyczy przepisów wykonawczych o dowodach uzdolnienia, to większa część austryackich Izb handlowych złożyła już w tym względzie swoje wotum, oświadczając się w ogóle za propozycyami rządowemi *Presse* dowiaduje się dalej, że rozporządzenie o uczniach rękodzielniczych zawiera przepis, że ci mają odbywać naukę przez okres czasu od 2 do 4 lat

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Gladstone w Kopenhadze).

Paryski *Temps* wyraza przekonanie, że obecność pierwszego ministra angielskiego w Kopenhadze jest wśród obecnych okoliczności wypadkiem wielkiej doniosłości politycznej, i przypomina pogłoski o utworzeniu przymierza Turcyi, Grecyi, Czarnogóry, państw bałkańskich i królestw skandynawskich pod przewodnictwem Rossyi dla sparaliżowania przymierza mocarstw środkowo-europejskich. Paryski dziennik dodaje: Niebezpieczeństwo dla austryacko-niemieckiego przymierza byłoby znacznie większe, gdyby Anglia projektowanemu wrzekomo sojuszowi przyrzekła swoje poparcie. Natomiast *Voss. Ztg.* jest zdania, że jeżeli spotkanie p. Gladstone z carem w Kopenhadze ma mieć już koniecznie polityczne znaczenie, to w obecnej chwili prawdopodobniejszym jest domysł, że gabinet angielski pragnie za pośrednictwem swojego prezesa pozyskać Rossyę w celu poparcia pośrednictwa pomiędzy Francyą i Chinami. Interesa angielskie są zagrożone wojną Francyi z Chinami, nie zaś austryacko-niemieckiem przymierzem.

(Okólnik turecki.)

Według telegraficznego doniesienia z Konstantynopola, minister sprawiedliwości Assymbasza wydał w tych dniach okólnik do generał gubernatorów różnych prowincyj, w którym zwraca uwagę na bezustanne rozszerzanie się rozbójnictwa, i surowo nagania postępowanie generał - gubernatorów i sądów, niespełniających w tym wypadku sumiennie swoich obowiązków. Minister oskarża formalnie władze o karygodną niedbałość i przytacza wypadki, w których uwalniano nototycznych zbrodniarzy, inne zaś, w których osoby zupełnie niewinne trzymano całemi latami w więzieniu, Minister oświadcza, że z takim systemem należy raz na zawsze zerwać, i że odtąd wszystkich urzędników, nadużywających swojej władzy lub zaniedbujących się w swoich obowiązkach, będzie pociągał do surowej odpowiedzialności.

Słusznie zauważa jeden z dzienników, że aby rozporządzenie powyższe odniosło pożądany skutek, należałoby urzędnikom zapewnić regularną wypłatę pensyi. Płace w Turcyi są w ogóle bardzo szczupłe; gorszem jest jednak, że nie bywają wcale wypłacane, lub też bardzo nieregularnie. Ci urzędnicy, którym wypłacono dwie trzecie lub połowę przypadającej im pensyi, uważają się już za bardzo szczęśliwych. Dla wytępienia rozbójnictwa należałoby powiększyć i zorganizować żandarmeryę, bo ta, jaka istnieje obecnie w Turcyi, nie odpowiada wcale swojemu celowi.

(Manewry armii francuskiej).

Tegoroczne manewry jesienne armii francuskiej wywołały z dwóch stron przeciwnych głosy dość nieprzychylne. Najpierw *Times* podają krytykę ustroju sił zbrojnych francuskich, zarzucając im wadliwość, dzienniki zaś szwajcarskie korzystając z powodu, że wojskowe władze francuskie wybrały sąsiednie terytoryum Szwajcaryi, które zostało uznane jako neutralne, na miejsce manewrów, domagają się odpowiedniej interwencyi dyplomatycznej rządu związkowego Szwajcaryi.

O stronie taktycznej i organizacyi armii piszą *Times*: „To, co można było zrobić pieniędzmi, zostało dokonane, ale za to w innym kierunku widzimy wszędzie stanowczy upadek. Armia francuska nie znajduje się dziś na takiej nawet stopie, na jakiej postawił ją generał Farre. Francuskiej armii, co do organizacyi i gotowości zbrojnej, nie można nawet porównywać z armią niemiecką. Armia francuska nie jest w stanie podejmować nawet manewrów na wzór tych, jakie odbywa niemiecka; wojska francuskie wykonywują jedynie plan, z góry ułożony.“

Z innej przyczyny, wspomnianej na wstępie, uderzają na manewry armii francuskiej dzienniki szwajcarskie. *Bund* pisze: „Zgromadzenie wielkich sił zbrojnych przez sąsiednią republikę na części terytoryum sabaudzkiego u granic Szwajcaryi, na terytoryum uznanem za neutralne, wywołało w tutejszych kołach ogólne zdumienie, i wszyscy widzą w tem niedwuznaczny objaw usposobień naszych kochanych sąsiadów, objaw zapowiadający, że Francuzi w razie krytycznego położenia gotowi lekceważyć neutralność okręgów Chablais i Faucigny. Musimy zapytać, czy neutralność stypulowana została w traktacie wiedeńskim w interesie Szwajcaryi, czy prowincyj sabaudzkich? Czy Szwajcarya ma wyłączne prawo bronić tej neutralności, czyli też jest do tego zobowiązaną? My odpowiadamy: w interesie Szwajcaryi zneutralizowano to terytoryum w r. 1815 i na podstawie tego czynimy wnioski. Francya występuje z przeciwnem twierdzeniem. Tę kwestyę sporną należy raz rozstrzygnąć, bądź to w drodze porozumienia i ugody, bądź też za pośrednictwem sądu rozjemczego. Przypomniały nam ją znowu powyżej wspomniane manewry armii francuskiej. Pragniemy rozstrzygniecia i wyjaśnienia tej sprawy, choćby rada związkowa nie czuła się zobowiązaną do wystosowania w tym przedmiocie noty do gabinetu republiki francuskiej.“

W obronie rządu francuskiego wystąpił tylko organ w języku francuskim wydawany, *Genevois*, przeciw któremu przytacza *Neue Zurich. Ztg* następujące argumenta: „Mamy do czynienia z głośno wyrażonemi przez Francyę dążnościami, które zresztą poparto czynem, a ten nam mówi, że w razie wojny Francya nie myśli uwzględnić zneutralizowanej części Sabaudyi; zamierza zatem postąpić wbrew traktatom. Nie widzimy, aby republika francuska była skłonniejszą od cesarstwa francuskiego do liczenia się z prawami zagwarantowanemi. Z płaskowzgórza Salevy mogą zaglądnąć działa francuskie aż w obręb miasta Genewy, a byłoby słabością nie do przebaczenia z naszej strony, gdybyśmy to przyjmować mieli obojętnie, lub uspokajać się tem, że przecież bratnia republika francuska mieć będzie dla nas szczególne względy delikatności. Jakkolwiek żywą mamy sympatyę dla sąsiada, a szczególniej dla republiki, to jednak wyżej stawiamy interesa obrony własnego kraju i ważniejszem jest dla nas utrzymanie nietykalności naszego kraju, tudzież ubezpieczenie jego praw, które poręczone nam zostały przez całą Europę.“

(Władze francuskie w Tonkinie).

Nagły wyjazd generała Boueta do Honkongu, zkąd ma udać się wprost do Francyi, został spowodowany ciągłemi zatargami pomiędzy francuskiemi wojskowemi i cywilnemi władzami, przyczem gen. Bouet nie chciał poddać się rozkazom komisarza cywilnego. O stosunkach tych pisze *Temps*: W miesiącu maju, gdy zażądano kredytów na wyprawę do Tonkinu, sądzono, że idzie tu tylko o walkę z garstką ludzi „czarnych sztandarów“, i miano to przekonanie, że pierwsze posiłki wystarczą na oczyszczenie znacznych terytoryów, które zostaną następnie odpowiednio zorganizowane przez władze cywilne. Wpływ moralny, jaki wywarła w Tonkinie i Chinach śmierć Riviera, zawiódł tego rodzaju przypuszczenia. Komisarz cywilny nie miał wprawdzie żadnego wpływu na kierownictwo właściwych operacyj wojennych, jednakże według instrukcyj udzielanych generałowi Bouetowi powinien był także działać w każdym razie w porozumieniu z komisarzem cywilnym. Z drugiej strony admirał Courbet, jako naczelny dowódca floty, był zupełnie niezawisłym. Wskutek tego miano zamiar skoncentrować naczelne dowództwo w jednem ręku i chciano też oddać dowództwo to admirałowi Courbetowi. Wskutek wyjazdu gen. Boueta operacye wojenne w Tonkinie nie zostaną zaniechane, i nie doznają zwłoki, nie zanosi się jednak na to, aby przed przybyciem znaczniejszych posiłków miało przyjść do starć groźnych. Zdaje się, że Bouet, wbrew woli komisarza cywilnego, chciał uderzyć bezzwłocznie na Soutay. minister marynarki [illegible] idąc za wskazówkami komisarza cywilnego, odrzucił projekt Boueta i wysłał go, jak powiedziano urzędownie, „w misyi“ do Honkongu.

Dzisiaj mają się zebrać dla naradzenia się nad stanem spraw zagranicznych deputowani najskrajniejszej lewicy. Barodet zamierza przedłożyć do podpisu podanie do rządu o natychmiastowe zwołanie parlamentu. Według konstytucyi jednakże rząd w takim tylko razie ma obowiązek zwołać bezzwłocznie Izby, gdy absolutna większość senatu i Izby deputowanych wniesie podanie o zwołanie parlamentu.

---

i naznaczyć piętno charakterystyczne osób dramatu. Orkiestra ma się stać niejako duszą dramatu, uzupełnieniem zewnętrznej tegoż formy; ma ona wyrazić to, co ani obrazami dekoracyjnemi, ani słowami oddać się nie da.

Wskutek tak wysoko pojętego zadania orkiestry, następuje przeniesienie właściwej melodyi z głosów do orkiestry. Tu jednak uwydatnia się melodya nie w formie dłuższych ustępów muzykalnych, lecz przeważnie w formie t. zw. motywów kierujących. (*Leitmotive*). Są to krótkie, z kilku taktów zwyczajnie złożone frazy muzykalne, które swym odrębnym muzykalnym charakterem mają być oddaniem w mowie tonów pewnej myśli, wchodzącej w grę w dramacie. Charakter pewnej osoby, jakiś moment wybitny akcyi, jakaś idea głębsza, w dramacie przychodząca, to wszystko oddane jest w tematycznych motywach. Kiedy odnośna osoba w akcyę wchodzi, kiedy owa idea zostanie dotkniętą w dramacie, pojawia się w orkiestrze korespondujący motyw i to w formie tego rodzaju, jaka najbardziej dramatycznej stronie odpowiada. Przez odpowiedni dobór motywów, wyrozumowane następstwo takowych po sobie i powiązanie ich nawzajem, chce Wagner stworzyć w orkiestrze równolegle z akcyą idący i tejże odpowiadający dramat muzykalny.

Zachodzi pytanie, czy Wagner zdołał cel zamierzony osiągnąć? Admiratorowie Wagnera zaręczają, że istotnie dopiął on celu i to w sposób najświetniejszy i że temsamem, o ile dążenie Wagnera było szczytniejszem aniżeli innych muzyków, o tyle stoi on nieskończenie wyżej nad innymi. W oczach Wagnerianów są dzieła Wagnera, mianowicie ostatnie, już nie zwykłemi operami, lecz szczytem twórczości artystycznej, ideałem najwyższym, do którego ludzki geniusz na polu sztuki wzbić się może. O porównywaniu Wagnera z innymi kompozytorami, zdaniem Wagnerianów, mowy być nie może. Przewyższa on nieskończenie wszystko co dotąd w sztuce zdziałano, nie jest już jednym z kompozytorów, choćby najwyższym ze wszystkich, lecz jakoby Mesyaszem w zakresie sztuki, który sztukę właściwą dopiero stworzył i życie jej dał. Naodwrót przeciwnicy Wagnera uznają jego kierunek jako wręcz fałszywy i potępienia godny. Wobec tak różnych opinij łatwo zrozumieć, że polemika jest tu tak zacięta, jakiej annale sztuki nie znają

Co do mnie, muszę na wyżej postawione pytanie, czy zdołał Wagner doprowadzić do zlania muzyki z dramatem odpowiedzieć przeczą o. Cel ten szczytny osiągniętym nie został, a to dlatego, ponieważ cel ten jest mrzonką, i nigdy nikomu dopiąć go się nie uda. Wierne oddanie w muzyce dramatycznej akcyi, to zadania wręcz niemożliwe. Kusić się o nie można tylko, jeżeli się wręcz charakteru muzyki nie ocenia. Muzyka istotnie dramatyczna jest kamieniem filozoficznym w zakresie sztuki, którego ani Wagner nie odkrył, ani nikt po nim nie znajdzie, dlatego bo jest ona sprzecznością sama w sobie. Już natura muzyki jest tego rodzaju, iż wierne oddanie przez nią dramatycznej akcyi jest czemś, co mojem zdaniem nawet pomyśleć się nie da. Poezya dramatyczna i muzyka, te dwa składniki opery, są pod artystycznym względem tak co do sposobu działania na nas, jak i co do efektu, który wywierają, najzupełniej od siebie różne, co poprzednio już podniosłem. Dramat jest sam w sobie dziełem artystycznie skończonem i uzupełnienia przez muzykę nie potrzebuje.

Na odwrót świat tonów zawsze jest światem odrębnym, abstrakcyą oderwaną od ludzi i życia, a tem samem nie można w nim znaleść nigdy odtworzenia akcyi z życia wyjętej. Złączenie dramatu z muzyką musi być zawsze czemś dowolnem; jest tu co najwięcej możliwem pewne zbliżenie tych dwóch czynników, nigdy zupełna harmonia. Nadto przeważać musi zawsze w operze, z powodów, które już poprzednio podałem, element muzykalny. Może ona być tylko utworem muzykalnym na tle dramatu, nigdy istotnym muzykalnym dramatem. Iść tylko może o to, jak dalece należy dążyć do przeprowadzenia zbliżenia muzyki do dramatu; o zlaniu tych dwóch pierwastków nie może być mowy. Ze to zbliżenie muzyki do dramatu jest samo przez się czemś, mającem pewną doniosłośc artystyczną, że jest ono w stanie podnieść wartość opery, jako dzieła sztuki i osłabić nienaturalność, jaka w operze się pojawia, to mojem zdaniem nie podlega wątpliwości. Zaniedbanie dostatecznego pod tym względem starania jest istotną wadą wszystkich innych kompozytorów operowych. W czem leżeć może owo zbliżenie muzyki do treści dramatycznej? Nie w oddaniu dramatu przez tony, lecz tylko w tem, że efekt, który sprawia muzyka jest nieco pokrewnym z wrażeniem wywołanem przez dramat. Dramat przemawia do nas zewnętrznemi obrazami i konkretnemi pojęciami, w formę poezyi ułożonemi; muzyka wywołuje w nas pewne sensacye. Idzie o to, by wywołane w nas na drodze pośredniej przez dramat uczucia, jak najbardziej zbliżały się do uczuć, które muzyka spowodować jest w stanie. Przedewszystkiem musi mieć dramat sytuacye muzykalne t. j. sytuacye, których efekt już sam przez się do pewnego stopnia, do wrażenia muzyki się zbliża, które tem samem stworzenie pokrewnej muzyki możliwem czynią. By muzyka dramatowi odpowiadała, musi akcya w wyższym stopniu stać się muzykalną, aniżeli muzyka dramatyczną. Jest to li tylko skutkiem niezrozumienia istoty muzyki, jeżeli nazwa „akcya muzykalna“ w wyższym stopniu zdaje nam się być kontradykcyą *in adjecto*, jak pojęcie muzyki dramatycznej.

Podałem już poprzednio, jaki jest właściwy zakres działania muzyki. Na tej podstawie łatwo zaznaczyć warunki dobrego muzykalnego libretta. Uczucia, o ile możności rozwinięty liryzm, powinien tu niezbędnie główną być podstawą dramatu Oczywiście, że każde uczucie, które w muzyce jest nieokreślonem, musi otrzymać w dramacie realne określenie. Nieokreślona tkliwość w muzyce staje się w dramacie miłością, ku pewnej osobie skierowaną, zapał, konkretnem bohaterstwem etc. Ta okoliczność zmniejsza wprawdzie, lecz nie usuwa korespondowania muzyki z dramatem. Najodpowiedniejszem jednak niezaprzeczenie jest wprowadzenie w grę w dramacie, uczuć, które już naturą swą zbliżają się do uczuć muzykalnych, a mianowicie, które podobnie jak te ostatnie są zagadkowe i nieokreślone i niezależne od pewnego wyraźnego zewnętrznego wypadku. Pewien tajemniczy nastrój duszy, którego natura raczej odczuć, niż rozumem zgłębić się daje, którego związek z motywującą przyczyną nie da się dokładnie oznaczyć, to jest temat najbardziej muzyce odpowiadający. Dlatego to miłość między kobietą a mężczyzna, uczucie zawsze nieco zagadkowe, jest istotnym skarbem dla muzyków. Gdzie uczucie pewne, na podstawie niemal matematycznie dokładnego procesu psychologicznego, jest rezultatem jakichś stosunków życia, tam dla muzyki nie ma miejsca. Uczu-

KRONIKA

== **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły komitetowi szkolnemu gmin Matyowiec i Załucza, w powiecie kołomyjskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Wczorajsza recepcya** u Państwa Namiestnikowstwa zgromadziła nader liczne koło gości ze wszystkich stanów i warstw obywatelskich. Cały kraj miał tu swoich reprezentantów. Posłowie Sejmu przybyli bardzo licznie; duchowieństwo wszystkich obrządków, generalicya, szlachta, władze rządowe i autonomiczne, obywatelstwo miejskie, korporacye i instytucye miejscowe, koła naukowe, literackie i artystyczne, niemniej licznych miały przedstawicieli. Wielka sala namiestnikowskiego pałacu przedstawiała też dziwnie barwny i wspaniały widok, któremu piękne grono dam w świetnych toaletach niemałego dodawało blasku i powabu. Za wpływem wielkiej, serdecznej gościnności dostojnych Gospodarstwa, swobodne ożywienie zapanowało od razu w całem tem tak licznem zgromadzeniu; potworzyły się wkrótce liczne kółka, prowadząc z sobą pełną ożywienia rozmowę przy suto i wykwintnie zastawionych stołach, lub słuchając w wielkiej sali pięknych produkcyj muzyki wojskowej, która przygrywała przez cały ciąg wieczoru. Do późnej godziny przeciągnęła się ta pełna uroku i swobody zabawa, która każdemu jej uczestnikowi zostawiła niewątpliwie najmilsze i trwałe wspomnienie.

— **P. Marszałek krajowy** dawał wczoraj obiad dla grona osób przybyłych z Warszawy.

— **Wojciech hrabia Dzieduszycki** odkrył nad Bystrzycą koło Jezupola (Monaster na Bójnem w Sielcu) świątynię pogańską, wykutą w skale alabastrytowej, a poświęconą według jego mniemania Czarnobogowi. Uczony badacz — któremu zajęcia sejmowe przerwały na czas pewien pracę w tym kierunku — pisze dla Akademii umiejętności w Krakowie relacyę ze swego nader ciekawego odkrycia. Skoro broszura jego, opatrzona rycinami i planami, ukaże się na widok publiczny, nie omieszkamy zdać z niej sprawę i tym sposobem zapoznać czytelników naszych ze szczegółami tego niezmiernie ważnego odkrycia.

§ **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich w przeciągu miesiąca sierpnia bież. r. nadano depesz 45.880, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 31, w służbie telegraficznej 814, zapłaconych rządowych i prywatnych 45.035. Nadeszło depesz 54.461, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 17, w służbie telegraficznej 1.120, kursa z giełdy wiedeńskiej 4.701, zapłaconych rządowych i prywatnych 48.623. Przetelegrafowano depesz 153.377. Przeszło zatem przez linie galicyjskie depesz 253.718. Za depesze wpłynęło do kasy 28.446 zł.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu Sz. K. z wozu na placu Strzeleckim kufer z narzędziami szewskiemi i garderobą wojskową. — Złożono kobiałkę z wiktuałami i woreczek z kukurudzą, zapomniane w sklepie Rubina Kretza, handlarza pod l. 27 przy placu Krakowskim.

— **Dla właścicieli ogrodów** podaje czasopismo *Ogrodnik polski* następującą radę: Klęska grozi naszym szkółkom i sadom, jeżeli jesień będzie równie dżdżysta, jak lato, a po niej ostra zima nastąpi. Drewno jest miękkie, soczyste, usposobione do marznięcia w stosownych warunkach. Gdy zima się rozpocznie, radzimy około młodych drzewek gromadzić kupy śniegu dla zabezpieczenia korzeni. Drzewka ze szkółek do sadzenia przeznaczone, najstosowniej byłoby przed jesienią wykopać i zadołować, gdyż w zadołowaniu jako już nadmiaru soków pozbawione, trudno marzną. Zresztą może Bóg da, że się nie ziszczą nasze przewidywania; życzymy tego sobie i innym.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Wiedniu były bankier króla hanowerskiego, Simon; w Hamburgu utalentowany komedyopisarz niemiecki P. F. Kruger.

— **W zjeździe lekarzy** i przyrodników rossyjskich w Odessie, bierze udział 20 pań, bądź lekarek, bądź oddających się naukom przyrodniczym i matematyce. Samych lekarek jest między niemi szesnaście.

— **Hr. Moltke**, pruski marszałek polny, obchodził w tych dniach ćwierćwiekową rocznicę objęcia przewodnictwa w sztabie generalnym armii pruskiej.

— **Królowa rumuńska** Elżbieta, nietylko jest poetką, ale także malarką. Jak donoszą ostatnie dzienniki włoskie, królowa niedawno podarowała znanemu klasztorowi Monte Casino we Włoszech cały zbiór własnoręcznych rysunków, pod napisem *Sofferenze.*

— **Relikwia historyczna** znajduje się obecnie w Berlinie. Jest to arfa nieszczęśliwej królowej Maryi Antoniny francuskiej. Pokojowy królowej, Fleury, uciekając do Niemiec, zabrał był z sobą na pamiątkę instrument, z którym, nędzą przyciśniony, musiał się rozstać. Sprzedał go pewnej damie w Brunświku, od której nabył arfę pewien urzędnik tamtejszy dla swojej córki, a ta aż do późnego wieku troskliwie przechowywała tę pamiątkę. Obecnie jest ona własnością handlarza obrazów Gottschalka w Berlinie, który ją w tych dniach wystawił w oknie swojego magazynu.

— **Turgeniew,** jak zapewniają jego bliżsi przyjaciele, pozostawić miał obszerne pamiętniki, rozpoczynające się jeszcze z końcem XVIII wieku, a spisane przez zmarłego pisarza według opowiadań jego matki, z domu Lutowiczowej, szlachcianki z gubernii Orłowskiej, następnie zaś systematycznie przez autora prowadzone według wspomnień osobistych aż do ostatnich czasów.

— **Pogrzeb H. Conscienca** w Brukseli odbył się z nadzwyczajną okazałością i przy udziale całej niemal ludności, gdyż każdy uczcić pragnął ostatnią wędrówkę doczesną wielkiego pisarza narodowego. Wszystkie towarzystwa flamandzkie przysłały deputacye z wieńcami, Rada miejska brukselska stawiła się w pełnym komplecie, a Rada antwerpska reprezentowana była przez 10 członków. Zwłoki wystawione były w muzeum Wiertza; trumna cała i katafalk pokryte były wieńcami. Dom królewski reprezentował na uroczystości żałobnej kapitan grenadyerów gwardyi Chretien, oficer ordynansowy króla. W muzeum wygłoszono cztery mowy: w imieniu akademii belgijskiej, Flamandów, miasta Brugii i bliższych przyjaciół zmarłego; piętnastu zaś mowców przemawiało na cmentarzu. Jako oficerowi orderu Leopolda, połowa załogi brukselskiej oddawała nieboszczykowi honory. Dowodził wojskami generał Jolly. Orszak pogrzebowy był prawdziwie imponujący, a znajdowały się w nim wszystkie znakomitości belgijskiego świata literackiego, artystycznego i naukowego, deputowani i dygnitarze rządowi. Trumnę nieśli członkowie stowarzyszenia „Villems". Po benedykcyi wojska wróciły do koszar. Następnego dnia miano zwłoki w uroczystym pochodzie odprowadzić na dworzec kolejowy, gdyż zmarły spocząć ma w Antwerpii, gdzie też odbędzie się pogrzeb właściwy.

— **Zwłoki Turgeniewa,** według *Russ. Kur.*, dopiero w początku października sprowadzone będą z Paryża do Petersburga i złożone tam na cmentarzu Wołkowskim obok mogiły krytyka rossyjskiego Bielińskiego zmarłego w r. 1848.

— **Z okolic polarnych** wrócił w tych dniach do St. John parowiec *Yantie*, wysłany z pomocą dla zeszłorocznej wyprawy arktycznej Greeleya. Nie znalazł on ani śladu wspomnionej wyprawy, natomiast wyratował osadę parowca *Proteus*, który dnia 23 lipca u wjazdu do cieśniny Smitha zgruchotany został przez lodowce.

— **Dla wyprawy afrykańskiej** Rogozińskiego, która w skutek rozbicia na morzu, jak wiadomo, utraciła wszystkie swoje instrumenta i przybory naukowe, zebrano już w Warszawie większą część potrzebnych instrumentów, oraz kwotę kilkuset rubli na opędzenie kosztów ich przesyłki do Afryki. Dalsze ofiary na ten cel jednak przyjmuje i nadal redakcya *Kuryera Warsz.*

— **Okropny wypadek** zdarzył się w rodzinie senatora francuskiego p. Lorgeril Wnuk tego starego rojalisty, 19-letni młodzieniec, chcąc niewczesnym żartem „nastraszyć" swoje siostry, umyślił odegrać scenę obwieszenia się. Owiązał sobie gruby sznur naokoło szyi i stojąc na palcach owinął jego końce na haku w ścianie, a jednocześnie zawołał siostry, bawiące w sąsiednim pokoju. Pośliznął się jednak na podłodze i uwisł na dobre, a nim go zdołano odciąć zakończył życie.

— **Pożar** w miejscowości Bries na Węgrzech zniszczył przedwczoraj 75 domów, kościół katolicki i ewangelicki, szkołę, urząd leśniczy i t. d.

— **Wypadek na kolei.** Z Londynu donosi telegram, że pod Lofthouse, w odległości 7 mil od Leeds, pociąg pocztowy, idący z Londynu, zetknął się z pociągiem towarowym i uległ zdruzgotaniu. Dwadzieścia osób zostało przy tem uszkodzonych. — Na dworcu kolei lipskiej w Dreznie przed kilku dniami wykoleił się cały pociąg, złożony z 70 wagonów i 2 lokomotyw, przyczem dwaj ze służby doznali uszkodzenia. Potrzebowano dwunastu godzin, ażeby tor uprzątnąć.

— **Pożar** w Orenburgu przed kilku dniami zniszczył do szczętu wielki młyn parowy oraz bardzo znaczne zapasy zboża. Ogień rozszerzał się z taką gwałtownością po gmachu, że kilku robotników nie zdołało już ocalić się ucieczką i spaliło się na węgiel. Młyn ceniony był na 600.000 rubli, wartość spalonych zapasów na 300.000 rubli.

— **Okręt wychodźczy** *Sa*
w nocy na 18 b. m. zatonął w
wej Zelandyi pod Dartmouth,
kolizyi z parowcem *Cormoran.*
jego pokładu zostali ocaleni, cał
nek przepadł.

— **Szczyt reklamy.** W
dawno jakiś mężczyzna wśród o
rozpaczy biegł ludną ulicą w
jeziora Michigan i rzucił się do
zbiegła się na brzeg publiczno
odważniejsi zrzucali już z sie
odzienie, by mniemanemu samo
z pomocą, tenże z wielką pew
nurzył się z wody, podniósł d
każdy mógł przeczytać plakat
drukowany, który widocznie u
tem i stentorowym głosem ozna
tłumowi, że „najlepszego, pat
nidła na buty dostać możn
cznie w magazynie Smitha i
nr. 5."

— **Zółta febra**
pojawiła się w przystani
Florydy. Pierwszą ofiarą
był niejaki dr. Bosso, leka
wało, iż wynalazł przec
środek, na co posiadał
dectw od różnych osób

— **Mgła lon**
rano po raz pierwszy
mgła nawiedziła olbrz
Na ulicach śródmieśc
mieść, panowała taka
na godzinę wszelki ru
Dopiero około godzin
się dzielić i podnosić
dniu zerwała się nad
walnica, poczem wypog

KRONIKA PROWINCYONALNA.

*** **Wypadek na kolei.** Dnia 11 b. m. w nocy na kolei żelaznej w Kawenczynie pod Dębicą, w powiecie ropczyckim, pociąg przejechał trzy konie, które dla braku dozoru chodziły po torze. Zarządzono w tej sprawie dochodzenia sądowo-karne.

*** **Zamiast dzika**, na którego się wybrał włościanin z Mekietyniec, w powiecie kołomyjskim, Wasyl Kozłan, zastrzelił przypadkiem towarzysza swojego, Mikołaja Pihulka z Izpasa. Kozłan pociągnięty został do odpowiedzialności.

*** **Orkan** d. 8 b. m. nawiedził gminę powiatu buczackiego Hubin, gdzie obalił i rozniósł stajnię dworską, przyczem pięć krów zostało zabitych. W tymże czasie w gminie Kościelnikach piorun spalił chatę włościańską, nie uszkodził jednak nikogo.

*** **Zwłoki mężczyzny,** w którym poznano 20-letniego Wojciecha Klimczaka, znaleziono d. 16 b. m. rano na ulicy w Jeleśni, w powiecie żywieckim. Z dochodzenia okazało się, iż Klimczak poprzedniego wieczora upił się w towarzystwie kilku innych włościan i że upadłszy na ulicy pozostawiony został przez nich bez wszelkiej pomocy. W wypadku tym toczy się śledztwo karne.

Notatki literacko-artystyczne.

(β) **Malownicza Polska.** „Ogłaszając opis krajów polskich po polsku, w szacie pięknej, wystawnej, godnej pod względem wewnętrznej treści i zewnętrznego piękna przedstawionego przedmiotu, chciałbym sobie wystawić prawdziwy pomnik, nagrobek trwalszy nad wszelkie kamienie...." Tak mówił nie raz zasłużony i zamiłowany księgarz petersburski śp. Maurycy Wolff — lecz niestety, nie doczekał ziszczenia swoich projektów, przyoblеczenia poczciwej myśli w szatę rzeczywistości — zgasł z żalem, że mu los zawistny nie pozwolił dokonać zamierzonego dzieła, choć wszystkie siły wytężał za życia, aby dojść do skutku mogło. Następcy znakomitego wydawcy, któremu literatura nasza zawdzięcza tyle i tak ozdobnie wydanych publikacyj, podjęli myśl ś. p. Wolffa i projekt ich go wprowadzają właśnie w wykonanie. Ale jakże odmiennie! To co miało być dokonane przez siły swojskie, przez najlepszych naszych pisarzy i autorów, dokonywują teraz pisarze rossyjscy. To co miało wyjść w szacie ojczystego języka, wychodzi w obcym — a na czele wydawnictwa stanął Rossyanin p. Włodzimierz Czujko i dzieło zamiast zamierzonego, nosić będzie tytuł *Malowniczej Rossyi* (Zywopisnaja Rossija). Wprawdzie, zapowiadają nam współpracownictwo w tem dziele Kirkora, Józefa Poznańskiego, Michała Mittego i rysunki pra
polskich artystów, — ale, nie
wotny projekt, choć w dz
cye polskie mają

cia tego rodzaju, jak chwilowy wybuch gniewu, nienawiść ku pewnej osobie, żądza zemsty, a nawet miłość między rodzicami a dziećmi, są dla autora dramatycznego niezmiernej doniosłości; muzyk wyzyskać ich nie jest w stanie. W ogólności — i pod tym względem rozchodzą się wymagania dobrego dramatu i libretta operowego — przeprowadzenie dokładne i zrozumiałe pewnego psychologicznego procesu, o ile jest chwalebnem w dramacie, o tyle nieodpowiedniem w operze. Tu nie idzie wcale o to, byśmy rozumem pojęli we wszystkich objawach stan duszy osób działających, przeciwnie mamy przyjąć ich uczucia jako coś danego, czego dokładnie nie możemy zbadać i temsamem naznaczeniem tych uczuć przez muzykę zadowolić się musimy. Podobnież powinna nam być odjęta możność dokładnego śledzenia przyczyn objawów psychologicznych, które spostrzegamy, czynność, której rozum nasz niezbędnie niemal się domaga. W wypadkach, ze współczesnego życia lub z historyi wziętych, tłomaczymy sobie każdy objaw uczucia pewnem zewnętrznem wrażeniem, oraz pewną znaną skłonnością duszy lub stanem fizyologicznym działającej osoby. Możność tego rozumowania powinna być usuniętą, bo dopiero wtedy otrzymuje muzyka, jako środek malowania uczuć przez wywoływanie w nas odpowiedniego nastroju, do pewnego stopnia przynajmniej logiczne uzasadnienie. Dlatego jest myślą bardzo szczęśliwą, wprowadzenie w operze momentów, wychodzących poza sferę czysto ludzką i to tak sił rozumem nie pojętych, jak nawet postaci nadziemskich. Idzie tylko o to, by owe nadludzkie motywa akcyi i owe postacie nie były dla nas czemś zupełnie obcem, czego nawet fantazya nasza nie może sobie wyobrazić. Najszczęśliwszem jest, jeśli się obiera motywa, istniejące w podaniach i naiwnych baśniach ludowych. Tajemnicza moc przeznaczenia, zagadkowe wpływanie świata nadziemskiego na losy ludzkie, słowem cały romantyczno-mistyczny aparat, który w dramacie istotnym razi, a nawet po prostu wszelką wartość dramatu niszczy, jest niemal koniecznym w operze. Dwie jeszcze okoliczności, odnoszące się do warunków libretta, podnieść muszę. Ożywiona i urozmaicona dramatyczna akcya, zawikłana intryga są to rzeczy, których bezwzględnie należy unikać. Powodują one tylko oderwanie widza od strony muzykalnej, muzyka zaś jest wobec tych czysto dramatycznych sytuacyj bezsilną. Akcyi powinno być mało. Należy się ograniczyć na silnem, plastycznem przeciwstawieniu charakterystycznych postaci i odmalowaniu uczuć tychże. Wreszcie można efektownie wyzyskać wrażenie, które sprawia przyroda. Można naturę wciągnąć niejako do współdziałania w dramacie. Jest to bardzo polecenia godnem, raz dlatego, bo, jak sądzę, nastrój duszy, który w nas wpływ przyrody obudza, jest w wysokim stopniu pokrewnym nieokreślonym uczuciom, przez muzykę wywołanym. Nadto, liczne objawy życia, które w naturze spostrzegamy, mogą dać impuls do wywołania zbliżonych efektów w muzyce, stać się podstawą do wprowadzenia malarstwa tonów, które bez uszczerbku dla sztuki nawet do naśladowania efektów natury zbliżyć się może. Tego rodzaju świetny przykład spotykamy w drugim akcie Siegfrieda, Wagnera.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

LEON PINIŃSKI.

Cóż to za dzieło z pod piór takich wyjść mogło! Pomimo zawodu energiczny wydawca nie tracił nadziei. W lat kilkanaście, bo w r. 1860 kołacze z kolei do znakomitego historyka Juliana Bartoszewicza, lecz i tu projekt bliski już wykonania, spełzł ostatecznie na niczem.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Uwagi o gospodarstwie naszem.

III.

Bydło rogate.

(Ciąg dalszy.)

W naszych gospodarstwach pierwszeństwo trzyma rasa holenderska, i ta jest najwięcej rozpowszechnioną po całym kraju, czy to w okazach czystej krwi, czy w krzyżowaniach z rasą krajową. Według obliczenia, dokonanego przez „Biuro statystyczne“ na podstawie nadesłanych sprawozdań, liczba folwarków, utrzymujących bydło czystej rasy holenderskiej, wynosi około 26 w Galicyi zachodniej i tyleż niemal w Galicyi wschodniej. Liczba zaś folwarków, utrzymujących bydło krajowe, krzyżowane z holenderskiem, jest bez porównania większą. Liczne jednak odzywają się głosy, że bydło holenderskie i krzyżowane z tą rasą nie odpowiada naszym stosunkom, i wielu hodowców daje pierwszeństwo rasom górskim środkowej Europy, które są pod każdym względem wytrwalsze i nie tak łatwo się wyradzają. Chociaż, dla czegoby nie miały być lepsze rasy szkockie i angielskie? Zdaniem jednak naszem, żadna lepsza rasa nie będzie się mogła u nas na nizinach opłacać dopóty, póki nie postaramy się o produkcyę lepszej paszy.

Na 716.631 posiadaczy bydła, liczba folwarków z poprawnemi rasami wynosi 64. Z tych 50 przypada na rasę holenderską a 14 na inne rasy. Z tych znów na rasę szwajcarską przypada 9 folwarków, zaś na inne rasy górskie środkowej Europy 6 folwarków. Co się tyczy bydła angielskiego, rasa Shorthorn liczy 7 obór; rasa szkocka Ayr dotąd jedynie w dobrach Krasiczyńskich w czystości krwi utrzymana, zaś rasa Galloway (bez rogów) znajduje się wprawdzie na kilku folwarkach, ale nigdzie nie ma czystej krwi, z wyjątkiem dóbr Mielnica.

Kierunek chowu bydła u nas jest tak różnym, jak różne są miejscowe stosunki pojedyńczych gospodarstw. A największa liczba sprawozdań zaznacza, że systematycznie i konsekwentnie prowadzona hodowla w którymkolwiek kierunku, do najrzadszych należy u nas wyjątków [1]). Zdaje się, że to nie potrzebuje komentarza. Bogactwo i za-
...ju samo nie wzrasta, tworzy je
...a i wytrwała praca w takim
...u...
...iejsze lepiej od-
...tym

krów, Anglia 3 miliony; ale trzy czwartych krów francuskich rzeczywiście mleka nie daje, gdy przeciwnie, wszystkie prawie krowy w Anglii są dojne. W Królestwie Polskiem, według Kurtza, dojnych krów 890.000, w Galicyi, ogółem krów jest 1,152.978, odtrąciwszy część szóstą krów jako jałowe [3]), wypadnie 960.815 krów dojnych. Anglia i Francya ze swego mleka wyrabiają najpyszniejsze sery i wyborne masło — Anglia daje sery, ale za to masło francuskie daleko lepsze od angielskiego; nie masz w całej Anglii masła, któreby mogło iść w porównanie z bretońskiem lub normandzkiem. Jednakże ogół produkcyi mlecznej w Anglii jest znacznie większy, co jest najlepszym dowodem, że tylko powszechne zastosowanie pewnej praktyki w rolnictwie do wielkich może doprowadzić rezultatów.

Nasza produkcya mleczna nietylko, że nam nie przynosi sławy, ale przeciwnie rzuca cień na nasze gospodarstwo; ogół bowiem gospodarzy sprzedaje masło żydom, specyalnie trudniącym się skupowaniem masła i zdaje mi się, że nie uzyskują więcej jak 40 złr. za centnar cłowy, czyli 80 złr. za 100 kilog. Jakie koleje przechodzi to masło, nim wyjdzie za granicę, o tem mówić niemiło. Dość wspomnieć, że po najrozmaitszych przeróbkach i fałszerstwach, figuruje na targach europejskich jako osławione „Galizische Butter“ i przetapiane być musi przez nabywców, aby oddzielić przynajmniej 20 prc. przymieszki. Resztę jako topione, stare masło posyłają przez Aleksandryę — Arabom, którzy jedynie mają odwagę spożyć ten produkt.

Jeżeli więc takie masło znajduje odbyt i nigdy jeszcze nie zostało na targu nieprzyjęte — to mamy najlepszy dowód, jak dalece artykuł ten jest pokupny. Potrzebaby więc równocześnie z podniesieniem mleczarstwa u nas, wyzwolić handel ten z nieuczciwej spekulacyi i uregulować go tak, jak to uczyniły dawno inne kraje zbierające już od kilkunastu lat milionowe wynagrodzenie za swą pracowitość, energię i rozum [4]).

Ilość wyrabianego w Wielkiej Brytanii masła i sera jest olbrzymia; samo hrabstwo Chester wyrabia sera rocznie na milion funtów sterl. Ogółem biorąc, produkcya mleka w Wielkiej Brytanii wyniesie 3 miliardy kwart, z których 1 miliard idzie dla cieląt, a 2 miliardy spożywają ludzie; w przecięciu wypadnie około 250 garncy mleka od jednej krowy. Produkcya ogólna mleka we Francyi może dochodzić najwięcej do 2 miliardów kwart, czyli około 125 garncy od krowy, z czego połowa najmniej na wychów cieląt odchodzi. W Królestwie Polskiem z 890.000 krów, obliczając po 80 garncy od krowy, wypadnie 7,120.000 garncy, czyli 28,480.000 kwart [5]).

W Galicyi ogółem krów jest 1,152.978 [6]) po odtrąceniu szóstej części jałowych będzie 960.815 krów dojnych, licząc według przyjętej normy 80 garncy od krowy, wypadnie 7,686.520 garncy, czyli 30.746.080 kwart [7]).

Produkcyę tę wyrażamy w następujących liczbach:

...glia 1 miliard kwart mleka po 20 milionów franków.
...a 1 miliard kwart mleka po 10 ...ilionów franków.
...wo Polskie 284.800.000 kwart ...,696.000 rubli.
... 307.460.800 kwart po 3 cnt.:
...r.

...o lichego stanu gospodarstw, ...wyższość nad Królestwem; nic ...ego, bo tam nie ma tak pięk-

...nych i obszernych pastwisk, jakie ma Galicya w swych górach.

Różnica, jaką widzimy pomiędzy Francyą i Anglią, jest wywołaną przyczynami, których rozpoznanie i nam może posłużyć za naukę.

A najprzód wiele tu znaczy produkcya obór w różnych okolicach. Między oborą w Normandyi n. p., gdzie dojenie i całe obejście się z nabiałem umiejętnie się odbywa, a oborę w Limousin albo Langwedohn, gdzie dojność nie jest w krowach rozwinięta, różnica będzie większą jeszcze, niż między oborami francuskiemi i angielskiemi w ogóle. Nietylko ilość mleka będzie znacznie mniejszą, lecz i cena jego znacznie niższą. Widoczną jednak przyczyną małej produkcyi mleka jest praca. (C. d. n.)

Stanisław Skrzyński.

...a zwykle przyjmuje się proporcyę; ... doświadczonych gospodarzy, ze ...wicie na ogół bydła włościań-

...z Lange. — W sprawie pod- ...arstwa w Galicyi — Gazeta rol- ... 1883.

...angielskie krowy przecięciowo ... chociaż wiele jest takich, ...000 garncy — to od krów tak ... i w Galicyi nie można liczyć ...rncy. Z obliczaniem więc p. ...y przyjmuje przecięciowo 200 ... krowy, nie zgadzam się dla ...nionych i przyjmuję za nor- ...zanie p. Kurtza t. j. 80

...r nach dem Stande vom ...n Galizien ausgeführten ...ng und der häuslichen ...en von der k. k. stati- ...ion, Wien 1882.

... Jahrbuch des k. k. A- ...ien 1878, ilość mleka ...hektolitr; ponieważ pro- ...a wielką do ilości krów ...szczać, że jest to cyfra ... głównie od owiec, tem ...h samych wiadomościach ...iejsza, bo wynosi 1,451.365

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

Czwarte posiedzenie zagaił dzisiaj Marszałek o godzinie 11 min. 35 przed południem.

Liczba wniesionych petycyj dochodzi cyfry 59.

Marszałek zawiadamia o ukonstytuowaniu się wybranych już komisyj.

Komisya szkolna wybrała przewodniczącym dr. J. Majera, pierwszym zastępcą prezesa Najpr. biskupa ks. Soleckiego, drugim wiceprezesem dr. E. Czerkawskiego, sekretarzami St. hr. Tarnowskiego i T. Romanowicza.

Komisya budżetowa wybrała przewodniczącym Henryka hr. Wodzickiego, zastępcą Smarzewskiego, sekretarzami hr. Scipio i Stanisława hr Badeniego.

Komisya kultury krajowej wybrała przewodniczącym Adama ks. Sapiehę, zastępcą Jana hr. Tarnowskiego, sekretarzem Merunowicza.

Komisya administracyjna wybrała przewodniczącym JE. dr. Grocholskiego, zastępcą dr. Czerkawskiego, sekretarzami Onyszkiewicza i dr. Pilata.

Komisya prawnicza wybrała przewodniczącym p. Zawadzkiego, zastępcą dr. Zolla, sekretarzem p. Żarskiego.

Komisya lustracyjna wybrała przewodniczącym Najpr. arcybiskupa ks. Isakowicza, zastępcą dr Grossa, sekretarzem Stanisława hr. Stadnickiego.

Komisya konkurencyjna nie ukonstytuowała się dotychczas. Marszałek uprasza ją, aby uczyniła to dzisiaj, po posiedzeniu.

J. E. p. Namiestnik odpowiada na interpelacyę pos. Romanowicza i tow., wniesioną d. 15 b. m.: Za prawdą jest, iż wydano rozporządzenie Radom okręgowym co do uwolnienia nauczycieli dla zeszłorocznych paralelek prowizorycznie mianowanych, a to z następujących powodów:

Rozporządzeniem c. k. krajowej Rady szkolnej z dnia 24 sierpnia 1883 do l. 8250 polecono c. k. okręgowym radom szkolnym, ażeby nauczycieli ustanowionych dla przyzwolonych na rok szkolny 1882/3 klas równorzędnych z końcem sierpnia 1883 od obowiązków służbowych zwolniły, ażeby bez przyzwolenia c. k. Rady szkolnej krajowej na rok szkolny 1883/4 klas równorzędnych nie urządzały; nareszcie, ażeby celem uzyskania przyzwolenia na urządzenie klas równorzędnych na bieżący rok szkolny w ciągu miesiąca września 1883 przedłożyły c. k. krajowej Radzie szkolnej na podstawie już uskutecznionych wpisów uczniów swoje wnioski. Powołane rozporządzenie wydała c. k. krajowa Rada szkolna, ponieważ zdarzały się wypadki, że c. k. Rady szkolne okręgowe częstokroć urządzały klasy równorzędne bez uzasadnionej należycie potrzeby. Jakkolwiek pytanie, czy wzmiankowane rozporządzenie wyszło z kolegialnej uchwały c. k. Rady szkolnej krajowej, czy z jej biura — odnosi się ściśle do służby wewnętrznej i mogłoby być milczeniem pominięte, to jednakowo oświadczam, że rozporządzenie to wydało dla nagłości sprawy biuro Rady szkolnej krajowej, a wydało je zgodnie z dotychczasowemi postanowieniami uchwał c. k. krajowej Rady szkolnej, odnoszących się do urządzenia klas równorzędnych. To też na pierwszem po wydaniu okólnika następującem zebraniu Rady szkolnej krajowej, zawiadomiono ją o treści tego okólnika, a Rada szkolna krajowa przyjęła je jako zgodne ze swemi poprzedniemi uchwałami i postanowieniami do wiadomości. Według tych postanowień przyzwala ces. król. krajowa Rada szkolna co roku po ukończonych wpisach uczniów, na podstawie wykazów frekwencyi i wniosków c. k. okręgowych Rad szkolnych, na urządzenie klas równorzędnych tylko na dotyczący rok szkolny, upoważnia c. k. okręgowe Rady szkolne do zamianowania nauczycieli dla tych klas i asygnuje następnie zamianowanym nauczycielom płacę tylko na dotyczący rok szkolny. Powołane rozporządzenie odpowiada zupełnie tym uchwałom Rady szkolnej krajowej, jak niemniej i ustawie szkolnej, która w artykule IV stanowi warunki, pod któremi należy tworzyć klasy równorzędne na rachunek funduszu krajowego, nie zakazuje ono bezwzględnie tworzenia klas równorzędnych, lecz wyraźnie poleca c. k. okręgowym Radom szkolnym krajowym, ażeby celem urządzenia klas równorzędnych na rok szkolny 1883/4 przedłożyły odpowiednie wnioski. Nie zawiera ono też w sobie pokrzywdzenia nauczycieli dla klas równorzędnych ustanowionych, skoro ci nauczyciele zostali tylko na dotyczący rok szkolny dla klas równorzędnych ustanowieni, a więc z upływem tego roku ustały ich prawa i obowiązki. Nareszcie nadmienić wypada, że wskutek powołanego rozporządzenia c. k. okręgowe Rady szkolne w przeważnej części już poprzedkładały swoje wnioski co do urządzenia klas równorzędnych na rok szkolny 1883/4 i że na podstawie tych wniosków tam, gdzie wykazaną została rzeczywista potrzeba, przyzwolono już na urządzenie klas równorzędnych.

Obecnie znalazło już ponowne pomieszczenie przeszło stukilkudziesięciu nauczycieli w takich klasach równorzędnych.

Dosłowne przemówienie JE. p. Namiestnika podamy jutro w całości.

Z porządku dziennego, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy p. dr. Wereszczyńskiego, odesłano sprawozdanie Wydziału krajowego, w przedmiocie spraw górniczych, do komisyi specyalnej, wybrać się mającej z 7 członków. Sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie zniżania przez c. k. Sądy stopy procentowej od pożyczek kas gminnych pożyczkowych, odesłano, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy pos. Smolki, do komisyi prawniczej. Sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie udzielenia Zgromadzeniu PP. Benedyktynek w Przemyślu pożyczki na rozszerzenie budynku szkolnego, zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy pos. Pietruskiego, odesłano do komisyi budżetowej.

Nastąpiły wybory komisyi drogowej i petycyjnej.

Godzina 12 min. 20 odbywa się skrutynium.

Najj. Pan miał udać się dzisiaj rano na manewra wojskowe do Brucku i powrócić jutro do Wiednia.

Najj. Pani wraz z Najd. Arcyksiężniczką Waleryą przybyła przedwczoraj do Wiednia.

Prezydent ministrów hr. Taaffe bawi od dni kilku w Ellischau.

Pan minister wyznań i oświaty baron Conrad wyjechał wczoraj do Salcburga.

Przeniesienie 7 pułku artyleryi polnej z Wiednia do zachodniej Galicyi stoi w ścisłym związku, jak pisze *Fremdenblatt*, z nową reorganizacyą wojskową. Przeznaczeniem tego pułku jest zaopatrzenie I korpusu (w Krakowie), który w swoim obrębie terytoryalnym posiadał bardzo mało artyleryi, odpowiedniemi wojskami artyleryjskiemi. Odtąd będą stały załogą w Galicyi dwa pułki polnej artyleryi, w skutek czego na wypadek uruchomienia odpadnie potrzeba zasilania obydwóch rozlokowanych w Galicyi korpusów (I i XI) artyleryą z innych okręgów korpuśnych, co z wielkiemi byłoby połączone trudnościami.

Jak donoszą dzienniki, pomiędzy ministrami skarbu obydwóch połów Monarchii a wspólnym ministrem skarbu nastąpiło już porozumienie w sprawie tych papierów wartościowych, które mogą być przyjmowane jako kaucya przy zawieraniu przez oficerów ślubów małżeńskich. Odnośny statut, który ureguluje także sposób wypłaty procentów od złożonych kaucyj, zostanie niebawem przesłany właściwym władzom.

W części wczorajszego nakładu umieściliśmy depeszę, streszczającą mowę prezydenta gabinetu węgierskiego Tiszy na bankiecie w Wielkim Waradzynie. P. Tisza w mowie swojej dotknął kwestyi kroackiej i antisemickiej. Pierwsza nie może być rozwiązana przez zajścia uliczne. Głównem zadaniem jest, aby zaprowadzić porządek drogą prawną, następnie jednak załagodzić sprawę w sposób najumiarkowańszy i zgodny na drodze prawodawczej. Kwestya żydowska nie jest kwestyą antisemizmu, lecz kwestyą godności ojczyzny, kwestyą dobrego imienia. Rządu obowiązkiem jest bronić mienia i życia obywateli, społeczeństwo zaś ma obowiązek wytępiać szkodliwe przesądy. Należy czynić tylko różnicę pomiędzy uczciwymi a nieuczciwymi ludźmi (oklaski). Na bankiecie było wielu członków opozycyi.

O przybyciu posła pruskiego Schlözera do Rzymu piszą do *Kreuz. Ztg.*: Zaraz po swoim przyjeździe złożył poseł wizytę w Watykanie. Kardynał Jacobini przyjął go nadzwyczaj uprzejmie, a nawet serdecznie. Powrotowi p. Schlözera przypisują tutaj doniosłe znaczenie a w każdym razie łączą go ze sprawą dyspens, o które pozwoliła Stolica św. starać się duchownym, pragnącym uzyskać uwolnienie od istniejących przepisów państwowych. Obecnie idzie o to, w jaki sposób ma być uregulowaną sprawa dyspensy w dyecezyach, których biskupi znajdują się na wygnaniu? Królewski komisarz bowiem, administrujący dyecezyą, którego kościół nie uznaje, nie może ustanawiać duchownych. A więc w osierociałych dyecezyach nie ma pośredniczącej osoby. W tem też leży zarodek do nowych rokowań, które już może na grudniowym konsystorzu będą załatwione. Tu zaraz dodać należy, iż w grudniu nie będą mianowani kardynałowie, lecz jedynie prekonizowani biskupi. Sprawa obsadzenia stolic biskupich w Kolonii, Poznaniu, Limburgu i Monasterze, występuje więc przy tem znowu na plan pierwszy. Wedle bowiem rozumienia Kuryi, ustawa lipcowa, którą uznać zamierza jako *malum necessarium*, będzie dla jednej trzeciej katolickiej ludności Prus bez znaczenia dopóty, dopóki pomienione stolice biskupie nie będą obsadzone. W tym przeto punkcie musi nastąpić decyzya.

Z Belgradu donoszą *Pressie*: W ostatniej chwili przyszło do zgody pomiędzy stronnictwem reakcyjnem i radykalnem a to w celu wystąpienia zjednoczonemi siłami przeciw rządowi. Na przeprowadzenie agitacyi wyborczej otrzymali radykalni znaczną kwotę.

Według depeszy bukareszteńskiej do *Pol. Corr.* opozycya w Rumunii przygotowuje wielkie demonstracye przeciw zagranicznej polityce Bratiana.

Rokowania dyplomatyczne między Francyą i Chinami odbywają się dalej bez przerwy, donoszą jednak z Paryża, że jeżeli przyjdzie do pożądanego porozumienia, to ugoda ostateczna zawartą zostanie nie w Paryżu, ale w Londynie przy pomocy Anglii.

Dzienniki angielskie podają świeżo, jako główne punkta żądań Tsenga, następujące warunki: Chiny gotowe są uznać francuski protektorat nad Anamem i wcielenie części terytoryum południowego, ale pod warunkiem, że Francya zrzeknie się wszelkich pretensyj do Tonkinu. Wobec tych wymagań pełnomocnika chińskiego, podnoszą *Paris* i *Temps*, że na takiej podstawie niemożebne jest porozumienie, ponieważ uznać jej nie może ani rząd, ani opinia publiczna we Francyi. Trudno bowiem wymagać, zwracają uwagę te organa, aby Francya wyrzekła się stanowiska, które zdobyła tak przez traktaty, jakoteż orężem u wybrzeży rzeki Czerwonej.

Temps zamieszcza dwa następujące komunikaty: „Faktem jest, że generał Bouët, jak to doniosły telegramy angielskie, opuścił Tonkin, aby się udać do Hong-Kong. Wyjazd dowódcy tonkinskiego korpusu ekspedycyjnego nie oznacza przerwania działań wojennych. Dowództwo powierzone zostało dzielnemu oficerowi, pułkownikowi Richot, który prowadzić będzie dalej wyprawę uświetnioną ostatniemi znanemi zwycięztwami. Depesza nadeszła do Paryża twierdzi, że generał Bouët wyjechał „w misyi“. Nie otrzymano dotąd żadnych innych objaśnień. Dodać musimy, że posiłki zapożyczone od piechoty marynarki, wysłane zostały w ostatnich dniach, oraz, że dwa bataliony strzelców i batalion legii zagranicznej — należące do armii afrykańskiej — lada chwila wysłane będą do Tonkinu. Stan czynny korpusu ekspedycyjnego ze wspomnianemi wojskami będzie znacznie większy, aniżeli tego żądało dowództwo.“ Drugi komunikat brzmi jak następuje: „Nieporozumienia pomiędzy władzami cywilnemi i wojskowemi francuskiemi w Tonkinie, o których doniosły telegramy z Hong-Kong, nie od dziś niestety datują. W miesiącu maju, kiedy przedstawiono żądanie kredytu na okupacyę Tonkinu, mniemano, że walczyć będziemy tylko z garstką Czarnych Sztandarów wspieranych przez pewną część sił zbrojnych regularnych annamickich. Przypuszczano że pierwsze wysłane posiłki wystarczą do zdobycia pewnej przestrzeni terytoryum, które będzie mogło być zorganizowane przez władzę cywilną. Wpływ moralny, jaki rozprawa (w której dowódca Rivière utracił życie) wywarła w okolicach Czerwonej rzeki i w sąsiednich pogranicznych prowincyach Chin, zawiódł niestety powyższe przewidywania. Komisarz cywilny nie miał, w ścisłem znaczeniu tego wyrazu, żadnej władzy nad kierownictwem działań wojennych, ale według jego instrukcyj, generał Bouët w każdej okoliczności powinien był porozumiewać się z nim. Z innej strony kontr-admirał Courbet był najzupełniej niepodległym jako dowódca dywizyi morskiej. Z tego położenia wynikły nieporozumienia szkodliwe dla toku rzeczy. Dzieło pacyfikacyi nie mogło być prowadzone na seryo. Zdaje się zatem, że należało skoncentrować władzę w jednem ręku. Pomyślano o tem, i jak donieśliśmy przed kilku dniami, rząd mniema, że admirał Courbet, starszy zresztą stopniem od generała Bouët, powinien być powołany do objęcia władzy wyższej.“

W Paryżu odbyło się w niedzielę zgromadzenie reprezentantów prasy katolickiej i monarchicznej. Przyjęto na niem porządek dzienny wyrażający potrzebę bronienia i nadal Kościoła i tronu i podniesiono zarazem konieczność zorganizowania i skupienia sił katolickich i monarchicznych. Rezolucya, uchwalona przez zgromadzenie, uznaje w końcu hr. Paryża, jako prawowitego dziedzica do tronu po hr. Chambordzie.

Jak donoszą z Paryża, sfery rządowe republiki francuskiej postanowiły przyjąć króla hiszpańskiego, który ma wracać do ojczyzny przez Paryż z wielką ostentacyą i z honorami odszczególniającemi. Prezydent republiki powrócić ma z prowincyi do stolicy i oczekiwać na przybycie monarchy hiszpańskiego, na cześć którego odbyć się ma przegląd armii. Skrajne sfery republikańskie uderzają na ten projekt po swojemu, a *France* dodaje, że nie godzi się „nadużywać armii demokratycznej dla takiego widowiska“. W innych ustępach pozwala sobie tenże dziennik wycieczek przeciw królowi hiszpańskiemu, który, jak twierdzi ten organ, na to tylko pojechał do Niemiec, ażeby tam zawierać sojusze nieprzyjazne Francyi.

Petersburski korespondent *Central News* w sposób następujący tłomaczy samobójstwo jednego z szambelanów dworu rossyjskiego, które tak w Petersburgu jak w Moskwie wywołało niezmiernie silne wrażenie: „Car i carowa, znajdowali nader często w swoich apartamentach egzemplarze rozmaitych proklamacyj nihilistycznych. Niepodobna było odkryć, kto je podrzuca. Przed niedawnym czasem carowa wszedłszy do swego gabinetu do pracy, zastała szambelana stojącego przy biurku. Natychmiast zadała mu kilka pytań. Zmięszany dworak wydobył mimowiednie z kieszeni proklamacyę nihilistyczną, którą właśnie w biurku chciał umieścić. Carowa zawołała o pomoc, i służbie, która nadeszła, kazała przeszukać ubranie szambelana i rzeczywiście znaleziono jeszcze kilka innych egzemplarzy tejże samej proklamacyi. Carowa kazała mu odejść, a nieszczęśliwy pobiegł jak najspieszniej do swego mieszkania, gdzie odebrał sobie życie. Z polecenia władzy, prasa rossyjska złożyła samobójstwo szambelana na karb szaleństwa.“

Władze angielskie przesłały Cetewajowi *ultimatum* żądające, aby w ciągu dziesięciu dni poddał się wraz ze wszystkimi swymi sprzymierzeńcami komisarzowi angielskiemu w Ekowe, grożąc mu, iż w razie nieposłuszeństwa zmuszony do tego zostanie siłą. W tym celu czynią się już w Ekowe przygotowania.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rzym, 20 września. Z powodu rocznicy dzisiejszej (wkroczenia wojsk włoskich do Rzymu w 1870 r.) odbyła się wielka uroczystość przy *Porta Pia*. W mowie wypowiedzianej z tego powodu przypomniał syndyk nader łaskawe i uprzejme przyjęcie przez Monarchę austryackiego reprezentantów włoskich w Wiedniu, co dowodzi, że Włochy, które z położenia swego były dawniej przeciwnikiem Austryi, po swojem zjednoczeniu zdobywają sobie wszędzie szacunek, nawet tam, gdzie dawniej istniały głębokie przyczyny nieprzyjaźni. Ludy, które nas pojmują, są dla nas ze szlachetną przyjaźnią, podziwiają nas i ofiarują nam swoje poparcie dla zdobycia na drodze cywilizacyjnej tych korzyści, do których osiągnięcia dążą Włochy.

Paryż, 20 września. Dwudziestu kilku członków skrajnej lewicy Izby deputowanych wysłało z łona swojego dwóch delegatów do Ferryego z żądaniem natychmiastowego zwołania Izby.

Paryż, 20 września. Króla hiszpańskiego powita na dworcu kolejowym prezydent Grevy wraz z ministrami. Na cześć jego odbędzie się galowe przedstawienie w operze. Król zwiedzi Vincennes i Wersal. Natomiast nie będzie rewii wojskowej.

Wiedeń, 21 września. (*Tel. pr.*) *Wiener Ztg.* ogłasza nominacye sekretarzy prokuratoryi skarbowej: Antoniego Borysikiewicza i Marcelego Madejewskiego, tudzież starszego komisarza Jana Czaplińskiego, na radców galicyjskiej dyrekcyi skarbowej.

Wiedeń, 21 września. *Pol. Corr.* odbiera następujące wiarogodne szczegóły o rezultacie ostatnich wyborów w Serbii. Na 128 wyborów, przeprowadzono 113 w zupełnym porządku. Z wybranych należy 71 do stronnictwa radykalnego, 34 do postępowego, 11 do liberalnego. O siedmiu wybranych nie wiadomo, do jakiego należą kierunku politycznego, prawdopodobnie jednak do radykalnego. W 15 okręgach nie dokonano jeszcze wyborów. Ponieważ według konstytucyi rządowi przysługuje prawo mianowania 45 deputowanych, rząd będzie rozporządzał przeszło 79 głosami. Do większości potrzeba przynajmniej 87 głosów, rząd przeto, aby mógł liczyć na większość, musiałby pozyskać jeszcze przynajmniej 8 głosów.

Wiedeń, 21 września. *Pol. Cor.* telegrafują z Sofii, że generał rossyjski Lessowoj został mianowany ministrem wojny.

Ludność wyprawiła księciu Aleksandrowi wspaniałą owacyę.

Homburg, 21 września. Cesarz i książęta niemieccy przybyli tu dzisiaj wieczorem i złożyli wizyty powitalne przybyłym już przed nimi książętom, później królowi hiszpańskiemu i królowi serbskiemu. Cesarz wprost z dworca kolejowego udał się rzęsiście oświetlonemi ulicami do zamku Następcy tronu. Wieczorem odbył się wielki capstrzyk.

Bukareszt, 21 września. (*T. p.*) Rozeszła się tu pogłoska, że w Bessarabii Rossya koncentruje znaczne siły wojskowe. Z Sofii donoszą o przybyciu tam wielu oficerów rossyjskich.

Belgrad, 21 września. (*Tel. pryw.*) Piroczanac miał zawiadomić telegrafem króla Milana, że minister wojny żąda dymisyi. Powodem dymisyi jest podobno ta okoliczność, że minister wojny nie zezwolił na interwencyę wojska w niektórych okręgach opozycyjnych, gdzie wybory odbywały się w sposób, zagrażający porządkowi publicznemu. W skutek tej odmowy minister spraw wewnętrznych wszedł w kolizyę z ministrem wojny, a ostatni widział się zniewolonym zażądać uwolnienia.

Uważają tutaj za rzecz pewną, że cały gabinet poda się do dymisyi. Król ma powrócić prędzej, niżli było w planie.

Belgrad, 21 września. Pogłoska o dymisyi ministra wojny jest bezpodstawną. W ogóle przed powrotem króla nie należy spodziewać się jakichkolwiek zmian w gabinecie.

Dotychczasowy rezultat wyborów jest następujący: Radykalni przeprowadzili 80 kandydatów, stronnictwo rządowe 34, liberalni 13.

Petersburg, 21 września. (*Tel. pryw. Pocztą do granicy*). Z bardzo pewnego źródła donoszą, iż rzeczywiście projektowanym był zjazd cara z cesarzem niemieckim w Tylży. W ostatnich dniach jednakże zostało postanowionem, że car zatrzyma się dłużej za granicą, niż to było pierwotnie w projekcie. Na takie postanowienie miało wpłynąć wzburzenie, objawiające się coraz wyraźniej w pewnych kołach, mianowicie studentów. W tych dniach przedsięwzięto w tajemnicy liczne aresztowania.

Londyn, 21 września. Dzisiaj rano powrócił tutaj minister Gladstone.

Londyn, 21 września. *Standard*, wspominając o rozlicznych pogłoskach, spowodowanych pobytem Gladstona w Kopenhadze, pisze, że sam pomysł, jakoby temu lub owemu dyplomacie angielskiemu było wolno zawierać przymierza i tworzyć kombinacye, w celu powołania do życia związku przeciw Austryi i Niemcom, a przeto mocarstwom, które wzięły sobie za cel utrzymanie pokoju, jest tak śmieszny, że nie warto rozprawiać się z nim na seryo. Anglia nie sympatyzuje z dążeniami Francyi, których ostatecznym celem jest odzyskanie Alzacyi i Lotaryngii, gdyż Alzacya i Lotaryngia należą do Niemiec na mocy traktatu, na którym znajduje się także podpis Francyi i ponieważ ten traktat został zawarty przy ukończeniu wojny, wywołanej przez Francyę w celu rozbicia Niemców. Anglia stoi po stronie tych, którzy przywrócili pokój i pragną go utrzymać. To jest alfą i omegą kontynentalnej polityki Anglji.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 20 września 1883 godz. 1 min. 50. Losy kredytowe —·—, Węg. akcye kredyt. 294·70, Akcye anglo-austr. 110·50, Akcye banku Union 112·25, Akcye kolei Karola Ludwika 292·25. Akcye kolei północnej 267·50, Akcye kolei południowej 153·70, Akcye kolei Alföld 168·50, Akcye kolei Elżbiety 320·60, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 167·25, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 156·50, Wiedeńskie losy 124·50. Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 97·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·75, Losy regulacyi Cisy 109·50, Losy tureckie 24·40. Węgierska renta 87·75, Akcye banku związkowego 106·70, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·18½, Węgierskie losy, 113·50, Marka niemiecka —.—, Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 20 września 1883, godzina 4 min. 20. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —.—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 100·40, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·— Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 21 września 1883, godzina 10 min. 25 Akcye kredytowe 294·30, Anglo-Austr. 109·50, Unionbank 112·— Kolej Karola Ludw. 292·50, Południowa 153·30, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne .—, Galicyjskie obligacye indemnizacyne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·50 —. Rubel papierowy 1·18¼. Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 20 września. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·50 do 11·— zł., żyto —.— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 35·— do 35·25 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9.78, do 9·80 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do 16·75 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 183 — m, żyto —·— m., spiritus 53.80 olej rzepakowy 68 — m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 55·30 fr., olej rzepakowy 80·25 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·— Kolonia: Pszenica —·—

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe.

Od 1 czerwca 1883
podług zegaru lwowskiego
Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: o godzin. 10 min. 50 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny. o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Przyjechali do Lwowa

dnia 21 września 1883

Hotel George'a

Pp. A. hr. Łoś z Bortkowa M. Komarnicki z Horpina. W. Gniewosz z Potoka złot S. Augustynowicz z Szeptyc. J. Janer ze Skałatu. A. Gatnar ze Stryja.

Hotel Angielski.

Pp. B. Ujejski z Sewerynki. W. Ordęga z Krakowa. W. Wszelaczyński z Tarnopola T. Witosławski z Tyśmienicy. W. Bieliński z Podola rosyjskiego J. Pietruski z Sokołowa.

Hotel Warszawski

Pp. R Limanowski z Bołszowic. A. Podhorodecki z Borynicz. A. Podolicz z Wiednia. M. Łukasiewicz z Podwerza. A. Dzbański z Brzeżan P. Hirsch z Bolechowa. Dr. Sokal z Cieszyna.

Hotel Krakowski

Pp. Dr. D Harasymowicz z Rawy ruskiej. K. Br. Stahl z Krakowa. K. Hauser z Dunajowa. F. Rychlewski z Husiatyna

Hotel Langa

Pp. W. Gołębiowski z Krakowa E. Friedland z Wiednia. J. Hanusch z Wiednia. A. Hubaczek z Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie). z dnia 21 września 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 731 99mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy +10.1°C Psychrometr wilgotny +9.2°C. Prężność pary 8 1mm Wilgoć 88%. Zachmurzenie 1. Wiatr S2. Ozon 7.

Temperatura powietrza +8 1°R

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 756.99mm.

Najwyższa temp. dnia wczorajszego 16.3°C.

Najniższa temp. w nocy 8.7°C.

Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0 0mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^0 50'$ $\lambda = 41^0 41'$ w. = $340^m,5$

Dla 22 września

E = — 7^m $13,^s_{41}$ Θ^o = 12^h 3^m $45,^s_{68}$

Zachód słońca 21go września 5h. 59m,7 wschód 17h. 47m.,4.

W wrześniu nastąpi nów księżyca 1d 3h 50,m 3, pierwsza kwadra 9d 8h 13,m 9; pełnia 16d 11h 17,m 5, ostatnia kwadra 23d 2h 26,m 9; nów 30d 19h 30,m4. Księżyc będzie w punkcie odziemnym (Apogeum) 5^d $17,^h_5$, w punkcie przyziemnym (Perigeum) 17^d 20^h_5

Równanie czasu będzie przez cały wrzesień ujemne, w skutek czego zegary słoneczne wyprzedzać będą zegary zwykłe o ilość E. w prawdziwe południe.

Dnia 21 września o 1h 6,m 5, wyprzedzać będzie czas gwiazdowy czas średni o godzin 12. Słońce wstępuje dnia 22, o 22h w znak Wagi.

Z sześciu planet, spostrzegać możemy wolnem okiem najpierw Saturna w gromadzie Byka (wschodzi na początku przed 10tą, a na końcu o 8h); potem w gromadzie Bliźniąt, Marsa i Jowisza. Mars wschodzi koło jedenastej a Jowisz ukazuje się na początku września po pierwszej, zaś na końcu przed 12tą godziną.

20 września 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$731_{,11}$	$729_{,90}$	$727_{,45}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+15_{,4}$	$+10_{,2}$	$+9_{,2}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$+13_{,2}$	$+9_{,5}$	$+8_{,9}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$10_{,0}$	$8_{,4}$	$8_{,8}$
Wilgotność powietrza względna w %.	77	91	95
Stan nieba.	6	1	2
Kierunek wiatru	nw	sw.	sw.
Moc wiatru	3	1	2
Ilość opadu w 24 g. mierz. do 2h $0,^{mm}_7$ deszcz.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + $16_{,8}$			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + $9_{,0}$			

(N. B. 21/9 1883 od 12h w połud., do 12h w połud. 22/9).

Przy wietrze przeważnie zachodnim, chłodno, niebo zamglone, pogoda niepewna.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 20 września 1883.

	płacą	żądają
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	293 50	296 50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w.	16[illegible] —	1[illegible]9 —
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	2[illegible]8 —	293 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250 —	255 —
2. List. zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98 90	99 90
„ „ 4 pr. w. a.	89 50	90 50
„ „ „ 5 pr. okresowe	98 90	99 [illegible]0
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86 50	87 50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 80	102 80
„ „ „ 5 pr. w. a.	97 60	98 60
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100 50	101 50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	102 50
„ „ „ „ 5 pr. w. a.	[illegible]3	95 -
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Powszech. roln. kred. Zakład dla Galicyi i Bukow. 6. pr. los. w 15 lat	—	—
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98 60	99 60
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w [illegible]	95	98 —
P[illegible]ski kr. z r. 1873 po 6 pr. w [illegible]	[illegible] 40	102 40
5. Losy miasta Krakowa	18 —	20 —
„ Stanisławowa	23 —	24
6. Monety.		
Du[illegible]	8	5 68
[illegible]	60	[illegible]0
Napoleondor	45	55
Pół imperyał	[illegible]6	86
Rubel rosyjski srebrny	4	4
„ „ papierowy	1 6¾	[illegible]¾
10[illegible]	40	9 1[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 17 września 1883.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78 30	78.45
luty-sierpień	78 35	78.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.70	78.85
kwiecień-październik	78 70	78 85
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k 4pr.	120 —	120 50
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	133.—	133 50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	139 —	13[illegible] 40
„ „ 1864 po 100 zł.	167 75	168. -
„ „ 1864 po 50 zł.	166.75	167.25
Renty Com. po 42 lir austr.	37 -	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	147.75	148 25
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	3.—	3.15
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	99.80	99.95
2. Obligacye indemn. [illegible] pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	-.—
Bukowiny	[illegible]9 —	99 75
Galicyi	98 75	[illegible]9 —
Niższej Austryi	104 7[illegible]	105.75
Siedmiogrodu	8 0	99 —
Węgier	99 30	99.80
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	10[illegible].70	110 10
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	294.60	295.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	855 —	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.		-.—
[illegible] bank. d. h[illegible] prz. [illegible]0 zł. wpł. 40		—
[illegible] kred. ziemsk. a 200 złr [illegible] dla kraj[illegible] koron[illegible] wpł. 50 pr		
Banku austro-węgiersk. a 600 złr	[illegible]35	[illegible]37 —
[illegible] Albrechta 200 zł. w [illegible]	—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 z	574	76 —
K[illegible] 200 zł	3.7	23[illegible]
	[illegible]47	[illegible]6 2

	płacą	żądają
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	294 50	294 75
Lwow-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	167.—	167 50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	322.—	322 50
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	153.10	153 30
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	161. -	161.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	95 25	95.50
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	—. -	— —
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.50	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101,50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	102.50	—.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	— —	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ „ po 5 proct.	99 —	99.25
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	99.—	99.25
Gal. banku hip. po 6 proc.	1[illegible]2. —	102.5[illegible]
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	100.5[illegible]	101.—
Banku austro-węgiersk po 5 pr.	100 95	101.15
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pro	101.—	102.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	95.10	95.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. [illegible] 300 zł. 5 proc. w srebrz.	93 30	93.70
Kol. [illegible] po 100 zł. m. k	104.75	105 25
„ po 100 zł. w. a.	101 —	101 50
gal. Kar. Lud. [illegible] 1881 [illegible] 4½ p.	98 —	98.50
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. em. a 300		
[illegible] proc. [illegible] 1865	[illegible]4.75	9[illegible].25
1867	98.25	98 75
18[illegible]	4 [illegible]	95.—
[illegible]	93.75	[illegible].25
[illegible] 5[illegible]	3.75	94 —
6. Losy.		
[illegible] 100 zł. w	16 75	159.25
[illegible]	3 . 9	38 25
[illegible]	[illegible]9 —	1 0

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18 50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.25	18 60
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23	24. –
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a	38 –	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	35.50	36.—
Czerwon. krzyża austr Tow. po 10 zł.	11.9[illegible]	12.15
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	6.2[illegible]	6.40
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20 25	20 75
Salma po 40 zł. m. k.	5[illegible] 0	51.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	48. -	48 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	23 50	24.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	64.50	65 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.—	27 50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	3[illegible] 25	9 75
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w.	— —	—
Berlin za 100 mark w. p.	—.—	—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	— —	—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—. -	- —
Londyn za 10 ft. szt.	120. —	120.15
Paryż za 100 fr.	4[illegible] 40 —	47 45 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67 —	69.—
„ pełnej wagi	5.67.—	[illegible] 69 —
Korona	—.—.—	— — —
20-frankówka	9 49.50	9 50.50
Rossyjski imperyał	[illegible] 79 —	9.81.
Talar związkowy	— — —	—.—.—
Srebro	— — —	—. —

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 20 września 1883.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	40
„ „ „ w srebrze	7[illegible]	70
Renta w złocie	9[illegible]	85
5% austr. renta marcowa	2	90
Akcye banku wiedeńskiego	[illegible]34	
„ „ kredytowego	295	80
Londyn	[illegible]19	90
Srebro		
[illegible]	9	0
Dukat cesarski me.		[illegible]7
		55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 9476. (6057 1—3)

Dnia 19 listopada i 19 grudnia 1883, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż wierzytelności Szeindli 1go Schrekinger 2go Bergner w kwocie 3.000 złr. w. a. z pn. w stanie biernym części dóbr Ucherce zapłatynskie nieletni h Dwory, Szmelka Sary i Idesy Schrekingerów własnych, zahipotekowanej, w sprawie Mojżesza Begleitera przeciw Szcheindli 1go Schrekinger 2go Bergner pto. 118 złr. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 3000 złr.

Wadyum 300 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach wierzytelność nawet poniżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną, tudzież dla wierzycieli z miejsca pobytu nieznanych ustanowiono kuratorem adw. dr Witza z substytucyą adw. dr. Ehrlicha w Samborze.

C. k. sąd powiatowy m del.

Sambor, d. 24 lipca 1883.

L. 3521 (6096 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Grodowicach położonej, wedle wykazu hip l. 8. tejże gminy dłużnika Michała Bojko, a względnie tegoż nieobjętej masy, własnej na zaspokojenie pretensyi Jana Lisowskiego jako cesyonaryus Beili Spinner w kwocie 42 zł. dnia 12 października, dnia 14 listopada i dnia 19 grudnia 1883, każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 8 zł. Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania, można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 24 marca 1883, do tabuli weszli, kuratorem p. Ludwika Topolskiego, i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora, niniejszem się zawiadamia.

C.k. sąd powiatowy

Starasól, 24 lipca 1883.

L. 4003. (6056 1—3)

Sąd miejsko-delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 27 listopada, 28 grudnia 1883 i 14 lutego 1884, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l k. 100 w Ruskiejwsi położonej, ciało tabularne stanowiącej, wedle wyk. hip 33 Teofili Śmietanowicz recte Nowickiej własnej, na rzecz dr. Leona Bersona o 270 złr w. a. z pn. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 3050 złr. w. a. lub wyżej tejże zaś na trzecim terminie także poniżej takowej jednakże nie za niższą cenę jak 1880 złr. w. a.

Wadyum wynosi 305 złr. w. a

Resztę [illegible] przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 29 sierpnia 1883.

L. 5979 (6045 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 200 zł. zpn przez Józefa i Teresę Lewandowskich przeciw Iwanowi Ilków wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 18 października, 22 listopada i 27 grudnia 1883, każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika w Ostrowie, starostwie lwowskiem położonej wykazem hipotecznym l. 265 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1074 zł; zakład wynosi 107 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, jednak tylko za cenę, która pokryje wszelkie na realności tej ciężące wierzytelności, a gdyby takowej nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 27 grudnia 1883. o godzinie 3 po południu

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 25 czerwca 1883 uzyskali, ustanawia się p. Karola Bercharda, c. k. notaryusza ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec 13 sierpnia 1883.

L 7742. (6114 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mosciskach ogłasza, że 12 października, 12 listopada i 12 grudnia 1883 o 10 rano odbędzie się tamże licytacya nietabularnej realności Stanisława Pogorzelca pod lk. 105 w Radochowcach na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 95 złr. 12 cnt.

Cena wywołania 250 złr; zakład 25 złr. Na pierwszych dwoch terminach zostanie realność tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, na trzecim terminie za jakąbądź cenę, przedana.

Protokół zastawnicze opisania i warunki licytacyjne przejrzyć można w sądzie.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem Jana Symczynyszyna z Radochowiec.

Mościska dnia 31 sierpnia 1883.

L. 5707. (6174 3—3)

W dniach 28 września 1883, 26 października 1883 i 23 listopada 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności tabularnej, pod l. konsk. 57 subrep. 7 w Pochówce położonej, do dłużnika Pańka Daszka, wedle wykazu hipotecznego n. 163 należącej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 133 złr. 76 ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 400 złr. wa.

Wadym wynosi 40 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, a także protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k sąd powiatowy.

Bohorodczany, dnia 7 sierpnia 1883.

L. 10638. (6092 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 100 zł w. a. z pn. na rzecz Godla Fischera, odbędzie się dnia 19 października 1883, o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż połowy realności w Tarnopolu pod l. 122 położonej, wedle księgi głównej, 5 str. 252 l. 10, 11, 12 własn., Chaskla M. Terkla własnej.

Cena wywołania, poniżej której nawet połowa realności na powyższym terminie sprzedaną będzie, wynosi 1073 zł. 16 ct. w. a.

Wadyum 107 zł. 31 ct. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 23 sierpnia 1883.

L 5078. (6196 3—3

C. k sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności 112 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 28 września, 29 października i 29 listopada 1883, zawsze o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowem przymusowa sprzedaż jednej trzeciej części realności pod l. k. 84 w Posadzie sanockiej położonej, wykazem hipotecznym l. 6 objętej, wedle karty własności l. p. 1. dłużniczki Sali Rogowskiej własnej.

Cena wywołania wynosi 200 złr. w. a.

Wadyum 20 złr. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Ludwik Świerczyński.

Bliższe warunki do przejrzenia w tutejszym sądzie.

Sanok, dnia 4 sierpnia 1883.

Licytacye.

L: 7313. (6013 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego w resztującej sumie 2225 zł. 88 ct. w. a. zpn. odbędzie się w trzech terminach t. j dnia 19 października 1883, 23 listopada i 21 grudnia 1883 o godz. 10 przed południem w biurze VI. tut. sądu przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 462²|₄ w Kołomyi na przedmieściu Nadworniańskiem położonej wedle dom. III. pag. 212 n. 8 haer. Dawida Wolf własnej, pierwotnej wierzytelności 2700 zł. wedle Dom. III. pa. 492 n. 24 on. za hipotekę służącej.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjśta w sumie 5500 zł wa.

Wadyum wynosi 550 zł. wa.

Jeżeliby realność w mowie będąca w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną nie została, wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na dzień 21 grudnia 1883 o godz. 4 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała niniejsza lub późniejsze z jakiegokolwiekbądź powodu doręczonemi być nie mogły, lub którzyby po dniu 25 czerwca 1883 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawo hipoteki na realności sprzedać się mającej uzyskali, ustanowiono kuratora w osobie adwokata krajowego dr. Zakrzewskiego w Kołomyi.

Inne warunki licytacyi i wyciąg tabularny przejrzane być mogą w tut. sąd. registraturze.

Kołomyja, dnia 2 sierpnia 1883.

L. 6665. (6012 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wiadomo czyni, że w celu zaspokojenia wierzytelności masie spadkomej Antoniego Agopsowicza przeciw Izydorowi Torosiewiczowi należącej się w kwocie 6000 zł. wa z p. n. po strąceniu jednak kwoty 1200 zł. dnia 30 czerwca 1883 niszczonej, odbędzie się w dniach 19 października, 23 listopada i 2i grudnia 1883 w każdym z tych dni o godz. 10 przed południem w biurze VI. tutejszego sądu obwodowego przymusowa publiczna sprzedaż legitimy w kwocie 21560 zł. 35 $^{7}/_{8}$ ct aw. w stanie biernym dóbr Sopów jak wyk. hip. l. 68 karta C poz. 7 na rzecz Izydora Torosiewicza zaintabulowanej.

Cenę wywołania stanowi kwota nominalna przedmiotu sprzedaży.

Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania.

Na pierwszych dwóch terminach będzie przedmiot sprzedaży tylko za lub wyżej kwoty imiennej, na trzecim zaś terminie, także niżej ceny wywołania sprzedanym.

Inne warunki, tudzież wyciąg hipoteczprzejrzeć można w ts. registraturze.

Kołomyja, 12 lipca 1883.

L. 3090. (6168 1—3)

Dnia 9 października, 13 listopada i 4 grudnia 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 456 w Skałacie położonej w sprawie ck. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie przeciw Jakóba Ber 2 im. Rosenblütha leżącej masie spadkowej pto 354 zł. 11 ct. zpn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2400 zł. aw., wadyum 240 zł. Przy każdym z tych terminów licytacyjnych realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

O tem zawiadamia się obie strony a to Jakóba Bera Rosenblütha leżącą masę spadkową na ręce kuratora c. k. notaryusza dr. Bilińskiego w Skałacie. Do rąk własnych zaś tych wierzycieli z pobytu niewiadomych którymby uchwała niniejsza albo która z następnych uchwał sądowych w niniejszej sprawie egzekucyjnej wydanych wcale nie lub zapóźno doręczone zostały, lub którzyby po dniu wygotowania wyciągu tabularnego prawo zastawu na realności powyższej uzyskali do rąk p. notaryusza dr. Bilińskiego i przez edykta.

C. k. sąd powiatowy
Skałat, dnia 26 czerwca 1883.

L. 20850. (6016 1—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie w kwocie 200 zł. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 23 października, 24 listopada i 22 grudnia 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya połowy realności l. 16 w Grębałowie wedle ks. gł. gm. kat. Grębałów l. w h. 16 Kajetana Walczaka własnej.

Cena wywołania 913 zł. 32 ct., wadyum 90 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 22 grudnia 1883 o 4 po południu.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Władysław Leszko w Krakowie z substytucyą adwok. dr. Henryka Schoena w Krakowie.

Kraków, 22 sierpnia 1883.

L. 5232. (6059 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 18 października i 22 listopada 1883 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 grudnia 1883 nawet poniżej takowej, jednak za taką którаby pokryła wszystkie wierzytelności zahipotekowane licytacya $^{4}/_{6}$ części realności l. 66/71 w Gródku według wyk. hip. 1247 księgi gruntowej gminy Gródek Borucha Margulesa własnej, na zaspokojenie opłaty funduszu propinacyjnego pto 65 zł. 23 ct. zpn.

Cena wywołania 1017 zł. 23 ct., wadyum 101 zł. 72 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Gródek, 31 lipca 1883.

L. 4338 (6093 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach w sprawie egzekucyjnej Chany Feld przeciw Joslowi Josseles pto 150 zł. a. w. zpn. chęć kupienia mającym niniejszym edyktem wiadomo czyni, że równocześnie zezwolił na publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 203 w Brzeżanach położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Josla Josselesa własnej, protokołem do l: 10076/879 i do l: 7065/82 zastawniczo opisanej i oszacowanej i w tym celu trzy w budynku sądowym odbyć się mające termina a mianowcie na dzień 10 październioa, 1883, 14go listopada 1883 i 12go grudnia 1883, każdym razem o godz: 10 rano z tem naznaczył, iż realnosć ta dopiero przy ostatnim terminie poniżej ceny szacunkowej i wywołania w kwocie 282 zł. 73 ct. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 28 zł. 73 ct. w gotówce.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania tudzież warunki licytacyjne przejrzane być mogą w ts: registraturze.

Brzeżany, dnia 9go czerwca 1883.

L. 7095 (6042 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Maryi Krupickiej przeciw Jakubowi Pobuta o 58 zł. zpn. odbędzie się przymusowa sprzedaż realności egzekuta własnej, w Pawłosiowie położonej na dniach 19 października, 23 listopada 1883, za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 grudnia 1883 i niżej ceny. Wadyum wynosi 150 zł. Cena szacunkowa 1500 zł. Warunki i akt ocenienia można przejrzeć w registraturze.

Jarosław, dnia 27 lipca 1883.

L, 2354 (6115 1—3)

W dniu 17 października 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 33 subrep. 34 w Tychej położonej, dłużnika Iwana Zarębskiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 84 zł. 24 ct. w. a. zpn, o godzinie 10 przed południem z tem, że na tym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Staremiasto, dnia 23 czerwca 1883.

L 8529 (6207 1—3)

C. k sąd obwodowy ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Jony Hibnera 275 zł. 33 ct. zpn. egzekucyjna publiczna sprzedaż 1/3 części realności pod l. 11 4/4 w Kołomyi, wedle księgi gruntowej haer. I str. 704 l. 4 dłużnika Hersza Hilmana własnej, w dniach 12 października, i 9 listopada 1883 o godz. 10 rano w biurze V przedsięwziętą będzie.

Cena szacunkowa, oraz wywołania, ponizej której przedmiot pozbyty nie będzie. wynosi 465 zł. 47 ct, wadyum 46 zł. 60 ct, o bliższych warunkach można się dowiedzieć z aktów sądowych.

Dla wierzycieli, którzyby uzyskali wpipo 22 sierpnia 1883, mianowano kuratosrem adwokata dr. Zakrzewskiego w Kołomyi.

Kołomyja, 6 września 1883.

L. 6722. (6190 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredyt. włoś. przeciw Kaśce z Drewniaków Buczańskiej w kwocie 331 zł. 69 ct. w dniach 19 października i 23 listopada 1883 publiczna sprzedaż realności pod l. 50/61 w Baniowicach położonej, każdym razem o godz. 10 rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 350 zł. a zakładem 35 zł. przeprowadzoną będzie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, inaczej bowiem dnia 23 listopada 1883 o 4 godzinie po południu odbędzie się termin do ułożenia ułatwiających warunków.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil, 14 sierpnia 1883.

L. 3454. (6193 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Mendla Simona w kwocie 273 złr. w. a. z pn. odbędzie się w tusądowem zabudowaniu w w dniach 8 października, 5 listopada i 10 grudnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacya do Małki Riff wedle Dom. Tom. I. pag. 984 pos. 13 haer. należących części realności w Rymanowie pod l. k. 35 położonej, które na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej 832 złr. 10 ct. w. a. stanowiącej cenę wywołania sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 83 złr. 21 ct. się ustanawia, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w tusądowej registraturze przejrzeć lub odpisać wolno.

Rymanów, 30 czerwca 1883.

L. 9501 (6143 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 300 złr. w. a. zpn. na rzecz Franciszka Komarnickiego, odbędzie się dnia 18 października 1883, 15 listopada 1883 i 13 grudnia 1883, zawsze o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż 1|4 części realności dłużnika Salomona Długacza w Tarnopolu pod l. 122 położonej.

Cena wywołania, poniżej której ta 1|4 część realności na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, wynosi 521 zł. 77 w. a.

Wadyum 52 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzzcieli, którzyby po 22 maja 1883 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem rozpisanej licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną byc nie mogła. ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adwokata dr. Mantla a p. adwok. dr. Horowitza zastępcą tegoż.

C. k. sąd obwodowy
Tarnopol, dnia 14 sierpnia 1883.

L. 27472 (6200 1—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu w Kołomyi.

Obwieszczenie licytacyi.

Celem wydzierżawienia poboru konsumcyjnego od wyszynku wina i rzezi bydła począwszy od 1 stycznia 1884 do 31 grudnia 1886, z zastrzeżeniem wypowiedzenia dzierżawy przed upływem ostatnich dwóch lat, lub bez tegoż zastrzeżenia, odbędzie się publiczna licytacya wedle następującego przeglądu.

Licz. porz.	Dla okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	Cena wywołania		Licytacya odbędzie się		
				złr.	ct.	Dnia	o godzinie	w
1	Kołomyja z 97 miejscowościami	podatek konsumcyjny od mięsa	dla Kołomyi i przedmieść I. dla miejsc: III. klas. tar	25560	—	8 października 1883	od 8 do 12 przed południem	c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi.
2	Kosów z 25 „	„	III.	2870	—	8 „ „	od 2 do 5 po południu	
3	Nadwórna z 20 „	„	III	3582	—	9 „ „	od 8 do 12 przed południem	
4	Delatyn z 26 „	„	III.	2325	—	9 „ „	od 2 do 5 po południu	
5	Obertyn z 30 „	„	III.	2075	—	10 „ „	od 8 do 12 przed południem	
6	Horodenka z 31 „	„	m. Horodenka II. kl. inne miejs. III klasa taryfy	5775	—	15 „ „	od 8 do 12 przed południem	
7	Sniatyn z 28 „	„	Sniatyn z przedm. II. inne miejscowości III kl. taryfy	7207	—	19 „ „	od 8 do 12 przed południem	
8	Skała z 9 „	„	III.	1900	—	30 „ „	od 8 do 12 przed południem	
9	Jezierzany z 16 „	„	III.	1510	—	31 „ „	od 8 do 12 przed południem	
10	Korolowka z 29 „	„	III.	1506	—	31 „ „	od 2 do 5 po południu	
11	Kuty miasto i Kuty stare	podatek konsumcyjny od wina	taryfa c. ustawy z dnia 18/5 1875	545	—	8 „ „	od 3 do 6 po południu	
12	Horodenka z 31 miejscowościami	„	„	261	—	15 „ „	od 8 do 12 przed południem	
13	Zabłotów i Demycze	„	„	135	60	19 „ „	od 8 do 12 przed południem	
14	Skała z 9 miejscowościami	„	„	91	36	30 „ „	od 8 do 12 przed południem	
15	Borszczów z 8 „	„	„	38	8	30 „ „	od 2 do 5 po południu	
16	Jezierzany z 16 „	„	„	34	—	31 „ „	od 8 do 12 przed południem	

Jako wadyum składa się 10 prc. ceny wywołania.

Oferty pisemne, zaopatrzone w wadyum, należy do godziny 2 po południu dniem przed ustną licytacyą do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu wnosić. Wykaz miejscowości, należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych, znajduje się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu, jakoteż w kancelaryi dotyczącego c. k. Nadzoru straży skarbowej w której każdy mający chęć licytowania wglądnąć może, zaś bliższe warunki mogą być w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu przejrzane.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Kołomyja, dnia 12 września 1883.

L. 3143 (6215 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Łukasza Lachowicza przeciw Abrahamowi Diener w kwocie 94 zł. 75 ct. odbędzie się 10 października, 14 listopada i 19 grudnia 1883 o 10 przed połud: licytacya realności pod nr. 424 w kącie.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów, 13 sierpnia 1883.

L. 15078 (6010 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż dozwolona uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 30 sierpnia 1879 L. 39071 na zaspokojenie pretensyi Galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego w sumie 17.100 zł, a. w. zpn. sprzedaż przymusowa dóbr Pierzchów i Pierzchowice w powiecie Bocheńskim położonych Konrada Enza, Maryi Enz, Wojciecha Pilcha i Julii Pilch własnością będących, odbędzie się w dniach 30 października i 4 grudnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami: Cena wywołania wynosi 34.350 zł. w.a, poniżej której dobra te sprzedane nie będą.

Wadyum wynosi 3435 zł. Resztę warunków i wyciąg bipoteczny można przejrzeć w registraturze sądu. O tem zawiadamia się strony, wiadomych wierzycieli i niewiadomych do rąk kuratora adw. d. Ferd. Wilkosza w Krakowie.

Kraków, 3 sierpnia 1883.

L. 2355. (5972 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie dozwala celem zaspokojenia kapitału wypożyczonego w kwocie 150 złr. w. a. a względnie reszty w kwocie 145 zł. 50 ct. w. a. z pn. publiczną licytacyę na realności pod l. k. 41 w Wybudowie, własnością dłużników Mykity Kutny i Katarzyny Kutny będącej, z wszystkiemi do tej realności należącemi, w protokole zastawniczego opisania z dnia 2 października 1874 opisanemi gruntami i innemi należytościami, która na rzecz Dyrekcyi ogólnego rolniczo kredytowego stowarzyszenia dla Galicyi i Bukowiny, na trzech terminach to jest dnia 15 października 1883, dnia 19 listopada 1883 i dnia 20 grudnia 1883, na pierwszych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Cena wywoławcza w kwocie 300 zł. wa.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki przeglądnąć można w registraturze lub w tutejszym c. k. sądzie powiatowym.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa, 20 maja 1883.

L. 1581. (6135 3—3)

W celu zabezpieczenia żywności dla tusądowych więźni na rok 1884, a ewentualnie i na lata 1885 i 1886, odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya dnia 8 października 1883, o godzinie 10 przed południem.

Ceny wywołania są następujące:

porcya ciepłej strawy dla zdrowych	$6^{46}/_{100}$ c.
840 gr. razowego chleba żytnego	$7^{14}/..$ c.
próżna dyeta	$9^{48}/.$ c.
pełna dyeta	$11^{03}/.$ c.
$^1/_4$ porcyi	$16^{67}/.$ c.
$^1/_3$ porcyi	$14^{38}/..$ c.
$^1/_2$ porcyi	$19^{09}/..$ c.
cała porcya	$21^{93}/..$ c.
0·35 litr. kleiku jęczmiennego .	$2^{80}/..$ c.
0·35 litr. piwa	$3^{15}/.$ c.
0·2 litr. wina	6 c.
100 klgr. słomy żytnej	1 zł. 80 c.
0.06 litr. wódki	$1^{44}/_{100}$ c.
0·35 litr. mleka	$2^{33}/..$ c.
0·35 litr. śliwek suszonych . .	$6^{93}/..$ c.
0 kilogr. bułki	$20^{50}/..$ c.
1·46 litr. chrzanu z octem . .	$2^{22}/..$ c.
100 mioteł	3 złr

Wadyum wynosi 1800 zł. w. a.

Aż do zamknięcia licytacyi ustnej przyjmować się będzie także i oferty pisemne, sporządzone według istniejących przepisów.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 14 września 1883.

L. 6481. (5957 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Mojżesza Jageta przeciw nieobjętej masie spadkowej Ilka Sokoła i Katarzynie Sokół o zapłacenie 230 złr. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod l. d. 50 w Dźwinogrodze położonego, wyk. hip. l. 242 objętego, dłużniczki Katarzyny Sokół własnego, w trzech na dzień: 12 października, 13 listopada i 17go grudnia 1883, o godzinie 10 rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznanych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 600 złr. w. a.

Poręczne 60 złr. w. a.

Że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedaną zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczyła, że dla wierzycieli, którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 10 sierpnia 1883 prawo zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza pana Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym, a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

C. k. sąd powiatowy.

Bóbrka, 16 sierpnia 1883.

L. 11552. (6163 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnopolu ogłasza, iż na zapokojenie wierzytelności Zakładu kredyt. włościańskiego. 113. złr. 98 ct.w a. zpn. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności nr. 44 w Małaszowcach dłużnika Jurka Mandzija dnia 5 października 9 listopada i 7 grudnia 1883 zawsze o godzinie 9 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowéj kwotę 250. złr. wynoszącej pozbytą zostanie

Wadyum wynosi 25 zł. wa.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol, 15 lipca 1883.

L. 6162. (5952 1—3)

C. k sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, odnośnie do obwieszczeń z dnia 5go marca 1883 l. 1164 w numerach 98, 99, 102 „Gazety Lwowskiej" z roku 1883 ogłoszonych, że do przymusowej licytacyi realności pod l. 15 17 w Podsadkach w Starostwie lwowskiem położonej, wykazem hip. 29 tejże gminy objętej, Pawła Makowieckiego własnej, na zaspokojenie pretensyi c k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 133 złr. 76 ct. z pn. wyznacza się nowy termin na 18 paździer 1883, o godzinie 10 rano, na którym ta realność także niżej ceny szacunkowej 500 zł. za jakąkolwiek cenę za złożeniem zniżonego wadyum 25 złr w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 29 lipca 1883.

L. 5775. (5961 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, odnośnie do obwieszczeń z dnia 3go lutego 1883 l. 387 w numerach 65, 66, 67 „Gazety Lwowskej" z roku 1883 ogłoszonych. że do przymusowej licytacyi realności pod l. 12 w Podsadkach w Starostwie lwowskiem położonej. wyk. hip. 17 i 8|16 częściami wyk. hip. 18 tejże gminy objętej, Antoniego Klimko własnej, na zaspokojenie pretensyi c k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 110 złr. 20 ct. z pn. wyznacza się nowy termin na 18 października 1883, o godzinie 10 rano, na którym ta realność także niżej ceny szacunkowej 400 złr. za jakąkolwiek cenę, za złożeniem zniżonego wadyum 20 złr., w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze

Szczerzec, 29 lipca 1883.

L. 6188 i 11972. (6194 1—3)

C. k. sąd powiatowy Stryjski przedsięweźmie celem zaspokojenia wierzytelności kasy Oszczędności Stryjskiej w kwocie 2126 złr. 68 ct w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 49 m. w Stryju położonej, wedle Dom. II. pag. 192 n. haer. Chany Goldberg własnej, za jakąkolwiekbądź cenę w jednym terminie dnia 18 października 1883, o godzinie 10 rano

Cena wywołania 8199 złr. w. a.

Zakład 5 prc. t. j. 410 złr. w. a.

Resztę warunki przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj, dnia 19 czerwca 1883.

L. 10704 (6187)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie ogłasza, że rozpisana uchwałą z dnia 16go czerwca 1883 l: 7190 licytacya realności pod l. 122 4|4 w Stanisławowie na zaspokojenie pretensyi stanisławowskiego banku zaliczkowego w kwocie 325 zł. a. w. zpn. powstrzymaną zostaje.

Stanisławów, 1 września 1883.

L. 681 (6195 1—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się w dniach 22 października, 19 listopada 17 grudnia 1883, o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 453 w Stryszawie, składająca się z budynku mieszkalnego tudzież gruntu 3 morgów, 184 1|2 □, Marcinia Leśniaka własnej, a niehipotecznej, na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, a na trzecim nawet niżej takowej.

Cenę szacunkowa stanowi 248 zł, wadyum 25 zł.

Resztę warunków przeglądnąć można w tutejszej registraturze.

Ślemień, 2 lutego 1883.

Wyroki prasowe.

(6031)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der in Wien erscheinenden periodischen Druckschrift „Oesterreichischer Volksfreund" ddo. Wien, 2 September 1883, Nr. 31 enthaltaltenen ersten Artikels mit der Aufschrift „Collectivvermögen und Judenpraktik" in der Stelle von „Es ist also gar keine Macht" bis „Hier ist wieder religio", und der Inhalt des in derselben enthaltenen zweiten Artikels mit der Aufschrift „Die Juden und das Blutrituale" in der Stelle von „Die Nachkommen jedes großen Volkes" bis „durch Jahrtausende zusammengehalten hat" das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 4 September 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 7 der ausländischen periodischen Druckschrift „Radikal, Organ der Socialisten Ungarns" ddo. Budapest, 1 September 1883 enthaltenen zwei Artikel mit den Aufschriften „Reaction" und „Getroffen", sowie des in derselben enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift „Der letzte Generalmarsch zur Feier des 24 Februar 1848 (Melodie der Marseillaise)" das Verbrechen nach §. 58 c St. G. begründe, ferner daß der Inhalt des in derselben Druckschrift enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Socialpolitische Rundschau" in den beiden Absätzen überschrieben „Oesterreich, Deutschland" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 4 September 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der in Budapest erscheinenden periodischen Druckschrift „Telephon, Wochenblatt für das gesammte Volk" vom Sonntag, den 2 September 1883, Nr. 35 enthaltenen zweiten Artikels mit der Aufschrift „Ein Stück Mittelalter. (Ein Capitel zur Judenverfolgung)" in der Stelle von „Was speciell die jüdische" bis „Unwerth hat, als die andere" das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 4 September 1883.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 4 August 1883, ZZ. 21392 und 21136, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift „Freiheit" vom 5 Mai 1883 wegen des Artikels „Dynamit" nach §. 302 St. G., wegen der Artikel „Communismus" und „Zur Staatsmichelei" nach §. 305 St. G., wegen des Artikels „Ein Bravo den Wiener Genossen" nach den §§. 63, 64 und 300 St. G. wegen des Artikels „Dem weiblichen Anhängsel" nach den §§ 63 und 64 St. G., endlich wegen des Artikels „Ecrazes l'infame" nach §. 122 a St. G, dann der Nr. 21 derselben Zeitschrift vom 26 Mai 1883 wegen der Artikel „Zwei dunkle Punkte" und „Nihilisten" nach §. 302 bez. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 4, 6, 7 und 17 August 1883, ZZ. 21131, 21468, 21469 und 22428, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Prazsky Tydennik" Nr. 30 vom 28 Juli 1883 wegen des Artikels „Z Brna. (Puv. dopis Prazsk. Tyd.)" nach §. 302 St. G., der Zeitschrift „Narodni listy" Nr. 182 vom 2 August 1883 wegen des Artikels „Germansky svet vuci Slovanstvu" nach den §§. 58 c und 59 c St G., der Zeitschrift „Cech" Nr 175 vom 2 August 1883 wegen des Artikels „Aby vlk był syt a koza cela" nach §. 300 St G., endlich der Zeitschrift „Nase Hlasy" Nr. 32 vom 12 August 1883 wegen des Leitartikels „Politicke vasky" nach Art. II des Gesetzes vom 17 December 1862 und nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 August 1883, Z. 6479, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kutnohorske Listy" Nr. 66 vom 22 August 1883 wegen der Notiz „Dvoji oket" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k Kreisgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 August 1883, Z. 6555, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Plzenske Listy" Nr. 67 vom 23 August 1883 wegen des Artikels „Puvodni dopis „Plz. listu" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 August 1883, Z. 6556, die Weiterverbreitung der „Pilsner Zeitung" Nr. 67 vom 22 August 1883 wegen des unter der Aufschrift „Ein Brief Kudlichs" veröffentlichten Briefes Hans Kudlichs ddo. Hoboken, 26 Juli 1883 nach § 300 St. G. verboten

---

Das k. k Kreisgericht als Preßgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 August 1883, Z. 4666, die Weiterverbreitung der „Deutsch-österreichischen Volkszeitung Nr. 66 vom 22 August 1883 wegen des Leitartikels „Ein deutscher Mahnruf" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 3 August 1883, Z. 5102, die Weiterverbreitung der in Chicago erscheinenden Zeitschrift „Budoucnost" Nr. 2 vom 30 Juni 1883 wegen des Artikels „Neco k roztrzce strany" nach §. 58 c St. G., wegen des Artikels „Provolani" nach den §§. 58 c und 65 a St G., wegen des Artikel „Volnost myslenek" und „Americke pomery" nach § 302 St. G., wegen der Artikel „Pariz" und „Italie" nach §. 305 St. G., wegen des Artikels "Rusko" nach den §§. 58 c und 66 St G., wegen des Artikels „Rakousko" nach §. 65 a und b St G., wegen des Gedichtes „Heslo sveta", dann wegen des Artikels „Opozdeno" nach §. 302 bezw. nach §. 305 St G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 15 und 29 August 1883, ZZ. 4259 und 4536, die Weiterverbreitung der Nr. 1251 der Zeitschrift „Abwehr" vom 11 August 1883 wegen des Artikels „Der gemeinsame Feind" nach §. 300 St. G., dann der Nr. 1255 derselben Zeitschrift vom 25 August 1883 wegen des Leitartikels „Auf einem Vulkan" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 28 August 1883, Z. 13268, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brünner Beobachter" Nr. 35 vom 25 August 1883 wegen des Artikels „Ein factiöses Heldenstück" nach den §§. 65 a, 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht als Gerichtshof II. Instanz in Brünn hat nach Anhörung der k. k. Oberstaatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 Juli 1883, Z. 4546, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freie Schlesische Presse" Nr. 125 vom 3 Juli 1883 wegen des Artikels „Briefe aus Böhmen" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 August 1883, Z. 8213, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pozor" Nr. 97 vom 23 August 1883 wegen des Artikels „Z Vidne, 20 srpna (Puv. dop)" nach den §§. 300 und 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Troppau hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 28 August 1883, Z 5035, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Opavsky Tydennik" Nr. 42 vom 25 August 1883 wegen des Artikels „Zemskemu prezidentu panu merkyzi Baquehemovi" nach §. 300 St. G. event. nach den §§. 488 und 491 St. G. und nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 September 1883, Z. 7944, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenec" Nr. 121 vom 28 August 1883 wegen der Notiz „Trst, 27 Augusta 1883" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 August 1883, Z 5706, die Weiterverbreitung der „Triester Zeitung" Nr. 177 vom 4 August 1883 wegen des Artikels „Schönbrunn und Frohsdorf" nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit Beschluß vom 28 Juni 1883, Z. 4603, die Weiterverbreitung der nachstehenden Zeitschrift verboten: „Il Diritto" (Rom) Nr. 144, 149 und 150 vom J. 1883, „La Stampa" (Rom) Nr. 142, 147 und 148 vom J. 1883, „L'Osservatore Romano" (Rom) Nr. 120, 121 und 122 vom J. 1883, „Capitan Fracasse" (Rom) Nr 147 und 148 vom J. 1883, Il Pungolo" (Neapel) Nr. 142 und 149 vom J. 1883, „Il Bersagliere" (Rom) Nr 146 und 147 vom J. 1883 und „Ferruccio" (Reggio di Calabria) Nr. 22 vom J. 1883 nach den §§ 58 c, 63, 65 a und 305 St. G, „La Rassegna" (Rom) Nr. 149 und 150 vom J. 1883, „L'Opinione" (Rom) Nr. 148 vom J. 1883 und „La Riforma" (Rom) Nr. 150 vom J. 1883 nach den §§. 58 c, 65 a und 305 St. G., „Roma" (Neapel) Nr. 142, 148 und 149 vom J 1883 und „L'Italie" (Rom) vom 30 Mai 1883 nach den §§. 58 c, 63 und 305 St G., „Il Popolo Romano" (Rom) Nr. 147 vom J. 1883 nach den §§. 63, 65 a und 305 St. G.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24 August 1883, Z. 3512, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni List" Nr. 63 vom 18 August 1883 wegen des Artikels „Pro meritis" nach §. 300 St. G. verboten.

(5979)

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 August 1883, Z. 12545, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Dorfbote" Nr. 24 vom 23 August 1883 wegen des Artikels „Der Kampf um die Schule" nach den §§. 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 Juli und 1 August 1883, Z. 20729 u. 20988, der Weiterverbreitung der Nr. 10 der Zeitschrift „Freiheit" vom 10 März 1883 wegen des Artikel „Die Armen nnd Elenden" und „Auf Ungarn" nach den §§ 58 c und 59 c St. G. dann der Nr. 11 derselben Zeitschrift vom 18 März 1883 wegen der Artikel „Mahnruf" und „Revolutionäre Grundsatze" nach den §§. 58 c und 59 c St G., wegen des Artikels „Früchte des Gottesglaubens" nach §. 122 b St. G., endlich wegen des Artikels „Anarchistische Gedankenspähne" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 30 Juli, 1 und 4 August 1883, ZZ. 20730, 20989 und 21135, die Weiterverbreitung der Nr. 12 der Zeitschrift „Freiheit" vom 24 März 1883 wegen des Artikels „Der Boden wankt" nach den §§. 58 c und 59 c St G., dann wegen des Artikels „Gotteslästerung" nach §. 122 a St. G., der Nr. 13 vom 31 März 1883 wegen der Artikel „Internationale Arbeiter-Association", „Gotteslästerung in Englad", „Freiheitslied" und „Milwaukee im März 1883" nach den §§. 58 c und 59 c St. G., endlich der Nr. 15 derselben Zeitschrift vom 14 April 1883 wegen der Artikel „Frische auf" und „Betrachtungen eines Arbeiters" nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12 August 1883, Z 21993, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Esther Solymossy, das Mädchen von Tisza Eszlar. Sensations Roman von Karl Theod. Fock. Verlag von Hugo Kröhl in Leipzig. Druck von Fr Tittel Nachfolger in Dresden. I. Heft" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhm.-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 September 1883, Z 4622, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr" Nr. 1256 vom 29 August 1883 wegen des Leitartikels „Wechselwirkungen" nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 August 1883, ZZ. 6231 und 6232, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Plzeńske Listy" Nr. 64 vom 12 August 1883, wegen des Artikels „Z okresu Stribrskeho" nach §. 300 St. G., dann der „Pilsner Zeitung" Nr. 64 vom 11ten August 1883 wegen der Notiz „Krieg im Frieden" nach Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24 August 1883, Z. 12982, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien" Nr. 189 vom 20 August 1883 wegen des Artikels „Die Zeit der nationalen Arbeit" nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Gerichtshof I. Instanz in Innsbruck hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 August 1883, Z. 4684, die Weiterbreitung der Zeitschrift „Neue Tiroler Stimmen" Nr. 153 vom 14 August 1883 wegen des Artikels „N. Innsbruck, 10. August. (Wie mans conservativen Lehrern machen will)" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 August 1883, Z. 7518, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Slovenski Narod" Nr. 186 vom 16 August 1883 wegen des Correspondenzartikels „Iz Zagreba 15 augusta" nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenatnisse vom 21 Juli 1883, Z. 5272, die Weiterverbreitung der nachstehenden Zeitschriften verboten: „Spartaco" (Verona) Nr. 27 vom J. 1883 nach §. 302 St. G., „L'Anti Semitique" (Mondidier) Nr. 3 und 4 vom J. 1883 nach den §§. 302 und 303 St. G., „Roma" (Neapel) Nr. 166 und 174 vom J 1883 nach § 65 a St. G., „La Stampa" (Rom) Nr. 169 vom J 1883 nach §. 64 St G., „L'Opinione" (Rom) Nr. 171 vom J. 1883 nach den §. 65 a und 303 St. G., „Capitan Fracassa" (Rom) Nr. 172 vom J. 1883 nach §. 65 a St. G., „Lucifero" (Ancona) Nr. 25 vom J. 1883 nach §. 65 St G., „Fieramosca" (Prato) Nr. 25 vom J. 1883 nach §. 65 a St. G, „La Patria del Friuli" (Udine) Nr. 146 vom J. 1883 nach § 65 a St. G., „Giornale di Udine" (Udine) Nr. 145 und 146 vom J. 1883 nach §. 65 a St. G., „Rivista della Massoniera Italiana" (Rom) Nr. 14 vom J. 1883 nach §. 65 a St. G., „Il Corriere di Catania" (Catania) Nr. 146, 151 und 155 vom J. 1883 nach den §§. 64 und 65 a St. G., „Manfredi" (Bari) Nr. 22 vom J. 1883 nach §. 65 a St. G, „Garibaldi" (Florenz) Nr. 24 und 25 vom J. 1883 nach §. 65 a St. G, „L'Opinione Nazionale" (Florenz) Nr. 169 vom J 1883 nach §. 64 St. G, und „Il Friuli" (Udine) Nr. 145 vom J. 1883 nach §. 65 a St. G.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k Staasanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 Juli 1883, Z. 5063, die Weiterverbreitung der in Rom erschienenen Druckschrift „Il Sacro Drepello di Villa Glori con documenti e appendice" di B. E. Maineri nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Ragusa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntuisse vom 4 August 1883, Z. 773, die Weitervebreitung der Zeitschrift „Gusterica" Nr. 19 vom 1 August 1883 wegen des Artikels „Opet o zapljeni" nach §. 300 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 137. (6226 1—3)

Wydział tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza, że zastępcą ś. p. dr. Edwarda Zajkowskiego, adwokata w Gorlicach, dnia 10 września 1883 zmarłego, zamianował p. adw. dra Franciszka Ksawerego Wiedigera, adw. w Jaśle, z substytucyą p. adw. dra Czesława Śleczkowskiego w Gorlicach.

Tarnów, dnia 17 września 1883.

L 14534. (6261 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Annę Pampową, Joachima Sławika, Salomeę 1go Wapińską 2go Kraszewską, Joachima Ulma, Józefa i Maryannę Sławików tudzież z imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu niewiadomych ich spadkobierców że ck. Prokuratorya Skarbu imieniem wysokiego Skarbu we Lwowie wniesła dnia 24 grudnia 1882 do l. 14534 w sądzie tutejszym przeciwko nim pozew o uznanie, że suma 277 zł. 45 ct. albo 111 zł. 6 ct. mk. lub 116 zł. 65½ ct. aw. przedawnieniem zgasła i z tabeli płatniczej eliminowaną być ma wskutek czego został dla nich kurator w osobie adw. kraj. dr. Juliana Ruczki z substytucyą adw. kraj. dr. Ernesta Gaberlego ustanowiony a oraz do rozprawy ustnej termin na dzień 7 maja 1883 o 9 godzinie rano wyznaczony.

Wzywa się zatem Annę Pampową, Joachima Sławika, Salomeę 1go Wapińską 2go Kraszewską, Joachima Ulma, Józefa i Maryannę Sławików tudziez z imienia i nazwiska życia i miejsca pobytu niewiadomych ich spadkobierców, ażeby na powyższym terminie albo osobiście lub przez wykazanego pełnomocnika stanęli, lub też ustanowionemu kuratorowi dr. Ruczce potrzebnych informacyj do sporu tem pewniej udzielili, inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące li tylko sobie przypisać by musieli.

Jarosław, dnia 15 stycznia 1883.

L. 2937/F. D. (6285 1—3)

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 31 października 1883 r. losowania obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego zostaje począwszy od 20 września br. zasystowane przepisywanie obligacyj indemnizacyjnych, któreby przy przepisywaniu musiały dostać odmienne numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania, przepisywanie obligacyj na nowo się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z ck. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 15 września 1883.

L. 6707. (6232 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia, że w skutek prośby Piotra i Cecylii Bambachów dozwolił na wprowadzenie postępowania amortyzacyjnego w celu wymazania w stanie biernym realności pod lk. w Jarosławiu na kra. przedm. jak Dom ant. IX pag. 30 n. 1 on. na podstawie uchwały byłego magistratu m. Jarosławia z dnia 13 lipca 1882 do l. 847 na rzecz depozytu magistratu w Neustadt na Morawie intabulowanej wierzytelności w kwocie 648 zł. 16½ ct. wa Maryanny Zezulka dotyczącej.

W skutek tego zawzywa się wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych, którzyby do pretensyi powyż poszczególnionej jakie kolwiek prawa mieć mogli, aby najpóźniej do dnia 30 września 1884 swoje prawa do tej pretensyi w tut. sądzie zgłosili i takowe wykazali, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu takowe uwzglednione nie będą i na żądanie proszącego, ciężar ten wraz z wszelkiemi należytościami ze stanu biernego rzeczonej realności wyekstabulowany i wymazany zostanie.

Jarosław, 28 sierpnia 1883.

L. 4166. (6263 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Matiasza Mellera że przeciw niemu Szaja Schächter w imieniu małoletnich Rachli Schächter tudzież Blime Schächter we własnem imieniu o wyłączenie z pod grabieży ruchomości zafantowanych w sporze Mojżesza Leiby Kalksteina przeciw Matiaszowi Meller pto 600 zł. a.w. w sądzie tutejszym pozew wytoczyli, i że dla Matiasza Mellera kuratorem Artura Madejskiego w Kałuszu ustanowiono, któremu pozew doręczono i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 25 września 1883 o 9tej rano wyznaczono.

Tenże pozwany ma przeto ustanowionemu kuratorowi środki do obrony dostarczyć lub sądowi innego swego zastępcę oznajmić.

Kałusz, 21 sierpnia 1883.

L 2038 pr. (6281)

Jego Ekscelencya Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował reskry tem z dnia 11 września 1883 l. 5141 prez Przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie na piątą kadencyę sądów przysięgłych w r. 1883, Wgo Aleksandra Kaweckiego c. k. radcę sądu kraj. wyzszego, przewodniczącego w oddziale karnym, c. k. sądu krajowego, zastępcami zaś przewodniczącego, c k radców sądu krajowego: Karola Ebnera, Wilhelma Höflicha, Eliasza Haleczkę, Stanisława Szpora i Klemensa Pawłowicza, co się w myśl §. 301 ust. z dnia 23 maja 1873 niniejszem do wiadomości podaje z nadmienieniem, że V kadencya sądów przysięgłych rozpocznie się posiedzeniem 5 listopada 1883, o godz. 9 rano, w gmachu sądowym przy ul. senackiej, w sali na I piętrze.

Prezydyum c. k. sądu kraj karnego.

Kraków, dnia 19 września 1883.

L. 1532. (6144 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia, że w skutek prośby Abrahama Flussera dozwolono na wprowadzenie postępowania amortyzacyjnego w celu wymazania w stanie biernym realności pod lk. 187 miasto w Jarosławiu intabulowanych ciężarów a to:

1. Wedle księgi haer. tom. II. strona 237 n. 1 cięż. ze skryptu z daty Jarosław 25 listopada 1792 przez Macieja i Agnieszkę Gąsiorskich zeznanego sumy 200 złr. pol. czyli 50 zł. m. k. w skutek rezolucyi byłego Magistratu m. Jarosławia z 29 kwietnia 1796 do l. 499 na rzecz Wojciecha Staszewskiego intabulowanej.

2. Wedle ks. haer. tom. II. str. 237 n. 2. cięż. na skutek rezolucyi byłego Magistratu Jarosławskiego z 25 czerwca 1796 do l. 787 detaksacyi rzeczonej realności na rzecz wygranej przez Judkę Hochdorfa przeciw Agnieszce Gąsiorskiej sumy 378 zł. pol. 24 gr. dla tegoż Judki Hochdorfa przenotowanej.

3. Wedle ks. haer. tom. II. stron. 237 n. 3 cięż. sumy 40 # czyli 720 zł. pol. lub 180 zł. mk. ze skryptu z daty Jarosław dnia 22 czerwca 1804 przez Michała Zaworskiego zeznanego, na skutek rezolucyi byłego Magistratu m. Jarosławia z 19 lipca 1806 l. 1034 na rzecz Jana Onyszkiewicza intabulowanej.

4. Wreszcie wedle ks. haer. tom II. str. 237 n. 4 cięż. sumy 34 zł. pol. czyli 13 zł. 20 ct. mk. ze skryptu przez Michała Zaworskiego w Jarosławiu dnia 3 sierpnia 1805 zeznanego w skutek rezolucyi byłego Magistratu m. Jarosławia z 19 lipca 1806 do l. 1034 na rzecz Jana Onyszkiewicza intabulowanej.

W skutek tego zawzywa się wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych, którzyby do pretensyj powyżej poszczególnionych a w stanie biernym realności pod lk. 187 miasto w Jarosławiu intabulowanych jakiekolwiek prawa mieć mogli ażeby najpóźniej do dnia 28 września 1884 swoje prawa do tych pretensyj w tut. sądzie zgłosili i takowe wykazali, inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu, takowe uwzględnione nie będą i na żądanie proszącego, ciężary pod 1. 2 3. 4. wymienione wraz z wszelkiemi należytościami ze stanu biernego rzeczonej realności wyekstabulowane i wymazane zostaną.

Jarosław. 19 lutego 1882.

L. 21507. (6141 3—3)

W skutek skargi wekslowej Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Anastazego Redyka, że przeciw niemu wydany został uchwałą z dnia 31ego sierpnia 1883 l. 21507 nakaz zapłaty sumy wekslowej 510 zł wa. zpn i że takowy ustanowionemu dlań kuratorowi dr. adw. Leszko doręczony został.

C. k. sąd krajowy

W Krakowie, dnia 31 sierpnia 1883.

L. 21506. (6139 2—3)

W skutek skargi wekslowej Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Anastazego Redyka, że przeciw niemu wydany został uchwałą z dnia 31go sierpnia 1883 l. 21506 nakaz zapłaty sumy wekslowej 352 zł. aw. zpn. i że takowy ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Leszko doręczony został.

C. k. sąd krajowy

W Krakowie, dnia 31 sierpnia 1883.

L. 135. (6205 2—3)

Wydział tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem stosownie do §. 21 ust. adw., że p. dr Franciszek Ksawery Wiediger, adwokat w Jaśle, tutejszemu Wydziałowi doniósł, że swoją siedzibę adwokacką do Gorlic przenieść zamierza.

Tarnów, dnia 17 września 1883.

L. 3053. (6080 3—3)

W sprawie Dawida Tanenbauma przeciw Zygmuntowi Płockiemu pozwanemu o zapłacenie 360 zł. 266 zł 66 ct. 693 zł. 66 ct. aw. zpn. ustanawia sąd tutejszy dla Zygmunta Płockiego z miejsca pobytu nieznanego p adw. dr. Fischlera z Stanisławowa kuratorem.

Równocześnie wzywa sąd tegoż Zygmunta Płockiego, by u tegoz kuratora celem obrony swych praw się zgłosił lub też sądowi kogoś innego wymienił.

Halicz, dnia 21 czerwca 1883.

L. 19747 (6140 2—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Bernarda i Annę małżonków Wachmannów, iż przeciw nim wydanym został na skargę wekslową Sische Hennenberga o zapłacenie sumy 182 zł. 54 ct. wa. nakaz płatniczy z dnia 18 maja 1883 l. 11378 który doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Leszko. Jest tedy ich rzeczą albo temuż potrzebnych dowodów celem należytej obrony dostarczyć albo innego sobie zastępcę obrać, albo wreszcie osobiście tem pewniej się bronić, ile że w razie przeciwnym wynikłe złe skutki z zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Kraków, dnia 17 sierpnia 1883.

Konkursa.

L. 52135. (6225)

Celem obsadzenia kilku posad woźnych przy kierujących władzach skarbowych, a względnie przy urzędach podatkowych w obrębie galicyjskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z roczną płacą 300 złr. w. a. i 25% dodatkiem do czynnej służby rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o jedną z tych posad, wniosą należycie udokumentowane podania w ciągu 6 tygodni do c k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie i udowodnią, że władają językami krajowemi i niemieckiem w słowie i piśmie, że są fizycznie zdolni do prac służebnych, w ogóle że posiadają potrzebne wymogi do piastowania tej posady.

Uprawnieni podoficerowie będą przed innymi kompetentami uwzględnieni.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 14 września 1883.

L. 2845 pr. (6248 1—3)

W celu obsadzenia posady Sekretarza Rady przy c. k sądzie krajowym w Krakowie w VIII klasie rangi i płacą systemizowaną.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania w drodze przepisanej do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie w przeciągu dni 14, licząc od dnia trzeciego umieszczenia tego konkursu w Gazecie Lwowskiej.

Kraków, dnia 19 września 1883.

Kuratele.

L. 2605. (6071 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do powszechnej wiadomości, że Rozalia wdowa Zacharków, gospodyni z Wiśniowczyka, za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c. k sąd obwodowy w Tarnopolu na dniu 7 sierpnia 1883 do l. 9319 za marnotrawnę uznaną została, i tejże na kuratora Eliasz Zacharków, gospodarz z Wiśniowczyka nadany został

C. k. sąd powiatowy.

Wisniowczyk, dnia 23 sierpnia 1883.

L. 4857. (6165 2—3)

C. k sąd powiatowy Kęcki ogłasza, że Józefa Kuczmierczyka z Bielan jako bezwłasnowolnego, pod kuratelę Stanisława Kuczmierczyka oddano.

Kęty, d. 6 sierpnia 1883.

L. 8181. (6162 2—3)

C. k. miej. del. sąd powiatowy w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że Iwan Basniak za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu pod dniem 1 maja 1883 l. 5572 za marnotrawcę uznany został, i temuż na kuratora Iwan Kiernyczny nadany jest.

Tarnopol, dnia 9 maja 1883,

L. 11224. (6272 1—3)

C. k. sąd powiatowy ustanowił dla Wasyla Szegdy i Maruszki Capłap uznanych marnotrawcami, kuratora w osobie Wasyla Dudy z Dobczy.

Sieniawa, dnia 30 lipca 1883.

Księgi gruntowe.

L. 8172. (6265)

C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia, że arkusze posiadania i inne akta, służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Długie, zostały złożone w tutejszym sądzie do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mają ustnie lub pisemnie najdalej do dnia 27 września 1883, na którym to dniu dalsze dochodzenia przeprowadzone zostaną.

Krosno, dnia 16 września 1883.

L. 425. (6260)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Samborze zawiadamia, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Mokrzany z miejscowością Hołodówka, powiatu sądowego Samborskiego, złożone zostały w jej biurze w Samborze do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie przed c. k. komisyą hipoteczną w Samborze do dnia 29 września 1883.

Sambor, dnia 14 września 1883.

L. 1911. (6259)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Samborze zawiadamia, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Kołbajowice powiatu sądowego Rudeńskiego złożone zostały w c. k. sądzie powiat. Rudki do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie przed c. k. sądem powiatowym w Rudkach do dnia 29 września 1883.

Sambor, dnia 14 września 1883.

L. 15931. (6244 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Pawła Schnurpfeila o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 222 st. 1046 now. w Kołomyi na przedmieściu Nadworniańskiem położonej, obejmującej części parceli gruntowej pod l. kat. 1130, a składającej się z domu mieszkalnego, budynku ubocznego zawierającego stajnię i komórki, dalej piwnicy pod osobnym dachem, tudzież podwórza i ogrodu; c k. sądowi obwodowemu w Kołomyi poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1 listopada 1883 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się że od dnia 1 listopada 1883 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd kraj. wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czy też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być miały, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi swoje oznajmienie do dnia 1 grudnia 1883 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązki zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć nie mającej, lub z zażalenia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 24 lipca 1883.

Doniesienia prywatne.

L. 3375. (6202 3—3)

Obwieszczenie.

Magistrat kr woln. handl. miasta Jarosławia podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem wydzierżawienia dochodów z prawa propinacyi miejskiej i dodatków gminnych od napoi propinacyjnych na trzy po sobie następujące lata, to jest na czas od 1 stycznia 1884, do ostatniego grudnia 1886, odbędzie się w budynku ratuszowym w Jarosławiu, w biurze sekretarza w dniu 8 października 1883. w godzinach urzędowych publiczna licytacya za pomocą pisemnych offert.

Jako cenę wywołania [illegible]:

a) za prawo pobierania dochodu z wyszynku przywozu i wyszynku wódki, miodu i trunków słodzonych roczny dotąd pobierany czynsz w kwocie 19 000 złr.

b) za prawo pobierania dochodu z propinacyi piwnej i dodatków gminnych od piwa, roczny czynsz w kwocie . . 19.000 złr.

razem przeto 38.000 złr.

z ktrej to kwoty każdy do tej licytacyi przystępujący 10% ja.o wadyum z ofertą do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce lub w przyjmowalnych papierach wartościowych, według kursu dnia ostatniego, notowanego w gazecie Lwowskiej złożyć jest obowiązany.

Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych przejrzeć.

Magistrat miasta.

Jarosław, dnia 27 sierpnia 1883,

L. 6588 (6223 3—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitały w sumie 1025 zł. 50, 11.327 zł. 83, 10.869 zł. 56 i 1275 zł. 33 ct. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 3900 zł. m. k. 12.000 zł. w. a., 11.100 zł. w. a. i 4200 zł. m. k., na hipotekę dóbr Zbyszyce i Kurów z przyl. Wola kurowska, w powiecie sądeckim położonych, Władysława Głębockiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1go lipca 1882 i 1go stycznia 1883 roku jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu 6ciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone.

We Lwowie, d. 22 sierpnia 1883.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fa[illegible]